

Prowadzenie przez Policję poszukiwania osoby zaginionej oraz postępowania w przypadku ujawnienia osoby o nieustalonej tożsamości lub znalezienia nieznanymi zwłok oraz szczątków ludzkich.

Dz.Urz.KGP.2018.77 z dnia 2018.07.19

Status: Akt obowiązujący

Wersja od: 1 lipca 2018 r.

Wejście w życie:

1 lipca 2018 r.

**ZARZĄDZENIE Nr 48
KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI**

z dnia 28 czerwca 2018 r.

w sprawie prowadzenia przez Policję poszukiwania osoby zaginionej oraz postępowania w przypadku ujawnienia osoby o nieustalonej tożsamości lub znalezienia nieznanymi zwłok oraz szczątków ludzkich

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

**DZIAŁ I
PRZEPISY OGÓLNE**

§ 1. Zarządzenie określa metody i formy wykonywania zadań przez Policję w zakresie prowadzenia poszukiwania osoby zaginionej oraz postępowania w przypadku ujawnienia osoby o nieustalonej tożsamości lub znalezienia nieznanymi zwłok oraz szczątków ludzkich.

§ 2.

1. Użyte w zarządzeniu określenia oznaczają:

- 1) zaginięcie osoby - zaistnienie zdarzenia, uniemożliwiającego ustalenie miejsca pobytu osoby fizycznej, wymagające jej odnalezienia albo udzielenia pomocy w celu zapewnienia ochrony życia, zdrowia lub wolności;
- 2) osoba zaginiona - osobę, którą na skutek zdarzenia uniemożliwiającego ustalenie miejsca jej pobytu należy odnaleźć w celu zapewnienia ochrony jej życia, zdrowia lub wolności;
- 3) poziom poszukiwania - stopień określający niezwłoczność i zakres podjęcia czynności poszukiwawczych w zależności od stwierdzonego ryzyka wystąpienia zagrożenia dla życia, zdrowia lub wolności osoby zaginionej, oznaczony jako:
 - a) poziom I - dotyczący osoby, której zaginięcie związane jest z realnym, bezpośrednim występowaniem zagrożenia dla jej życia, zdrowia lub wolności, dla którego ratowania wymagane jest bezpośrednio i natychmiastowe podjęcie czynności poszukiwawczych z zaangażowaniem znacznych sił i środków ze strony Policji, na przykład dotyczące osoby:

- małoletniej w wieku do 10 lat,
- małoletniej w wieku od 11 do 13 lat, zaginionej po raz pierwszy,
- niezdolnej do samodzielnej egzystencji,
- wymagającej stałego przyjmowania leków, których brak przyjęcia w odpowiednim czasie stanowi zagrożenie jej życia,
- zaginionej w związku z realnym podejrzeniem popełnienia na jej szkodę przestępstwa przeciwko życiu lub wolności,
- której zachowanie w realny sposób wskazywało na bezpośredni zamiar popełnienia samobójstwa, a natychmiastowe podjęcie czynności poszukiwawczych oraz zaangażowanie znacznych sił i środków z dużym prawdopodobieństwem przyczyni się do zapobieżenia zamachu samobójczego,
- zaginionej w warunkach atmosferycznych zagrażających jej życiu w przypadku niezwłocznego nieodnalezienia;

b) poziom II - dotyczący osoby, której zaginięcie związane jest z uzasadnionym podejrzeniem wystąpienia ryzyka zagrożenia dla jej życia, zdrowia lub wolności, na przykład dotyczące osoby:

- deklarującej po raz kolejny zamiar popełnienia samobójstwa, albo której deklaracja zamiaru popełnienia samobójstwa nie stanowiła realnych przesłanek jej spełnienia,
- małoletniej w wieku od 14 do 18 lat zaginionej po raz pierwszy,
- zdolnej do samodzielnej egzystencji, ale wymagającej opieki i stałego przyjmowania leków, których nie przyjęcie może spowodować zagrożenie jej zdrowia,
- zaginionej za granicą Rzeczypospolitej Polskiej, wobec której istnieje uzasadniona potrzeba udzielenia pomocy w celu ochrony jej życia, zdrowia lub wolności;

c) poziom III - dotyczący osoby, której zaginięcie nie jest związane z bezpośrednim oraz uzasadnionym zagrożeniem dla jej życia, zdrowia lub wolności, na przykład dotyczące osoby:

- wyrażającej wolę zerwania kontaktów z rodziną, osobami najbliższymi lub środowiskiem, w którym ostatnio przebywała,
- która oddaliła się z miejsca zamieszkania w wyniku nieporozumień rodzinnych,
- co do której nie jest możliwe ustalenie przyczyn lub okoliczności zaginięcia,
- z którą brak jest kontaktu, a która deklarowała chęć wyjazdu lub jej zaginięcie związane jest z wyjazdem albo pobytem za granicą Rzeczypospolitej Polskiej,
- niewymagającej stałej opieki medycznej lub stałego przyjmowania leków, która samowolnie oddaliła się z placówki opiekuńczej, leczniczej lub innej placówki,
- małoletniej w wieku od 11 do 13 lat zaginionej po raz kolejny;

4) poszukiwanie opiekuńcze - poszukiwanie osoby małoletniej i nieletniej prowadzone w związku z:

- decyzją sądu rodzinnego o umieszczeniu nieletniego w schronisku dla nieletnich, zakładzie poprawczym lub innej wskazanej placówce, zawierającą zlecenie lub polecenie wydane na podstawie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2016 r. poz. 1654 oraz z 2017 r. poz. 773), zwanej dalej "UPN",
- samowolnym oddaleniem się nieletniego ze schroniska dla nieletnich lub zakładu

poprawczego albo innej placówki, w której nieletni był umieszczony na mocy decyzji sądu rodzinnego albo z niepowrotem nieletniego tam przebywającego z przepustki lub urlopu w wyznaczonym terminie,

- samowolnym oddaleniem się małoletniego w wieku od 14 lat z domu rodzinnego, placówki opiekuńczo wychowawczej, młodzieżowego ośrodka socjoterapii lub innej tego typu placówki zapewniającej pieczę zastępczą albo nie powracających z przepustek do tych ośrodków i placówek;

5) porwanie rodzicielskie - zdarzenie, w wyniku którego jedno z rodziców lub opiekunów prawnych posiadających władzę rodzicielską bez woli i wiedzy drugiego z nich pod pretekstem krótkotrwałego pobytu wywozi lub zatrzymuje osobę małoletnią na stałe, pozbawiając tym samym drugiego rodzica lub opiekuna prawnego posiadającego władzę rodzicielską możliwości utrzymywania kontaktu z małoletnim w przysługującym mu zgodnie z prawem zakresie;

6) NN osoba - osobę o nieustalonej tożsamości, której dane są nieznane, niepełne lub niewiarygodne, w szczególności, gdy jest to następstwem choroby uniemożliwiającej samodzielne podejmowanie decyzji przez tą osobę lub osobę usiłującą ukryć swoją tożsamość, zwłaszcza w sytuacji mającej znaczenie prawne;

7) NN zwłoki - nieznane zwłoki lub szczątki ludzkie odnalezione w stanie lub okolicznościach uniemożliwiających ich identyfikację, w tym rozkawałkowane części ciała ludzkiego, jeżeli umożliwiają pobranie próbek biologicznych do badań genetycznych. Nie stanowią NN zwłok noworodki urodzone martwe;

8) miejsce zaginięcia - ustalone i jednoznacznie potwierdzone na podstawie uzyskanych informacji miejsce, w którym osoba zaginiona przebywała bezpośrednio przed zaginięciem;

9) miejsce zameldowania - miejscowość, w której osoba była zameldowana na pobyt stały lub czasowy;

10) miejsce zamieszkania - miejscowość, w której osoba przebywała przed zaginięciem, gdzie znajdował się ośrodek jej codziennego życia oraz gromadzenia rzeczy osobistych lub materialnych, nie zmieniająca się wskutek dłuższego lub krótszego oddalenia się z niej;

11) zbiór danych daktyloskopijnych - zbiory odcisków linii papilarnych osób, niezidentyfikowanych śladów linii papilarnych z miejsc przestępstw oraz śladów linii papilarnych, które mogą pochodzić od osób zaginionych;

12) zbiór zdjęć sygnalitycznych - zbiory kart albumowych prowadzone na zasadach określonych w przepisach w sprawie uzyskiwania, przetwarzania i wykorzystywania przez Policję informacji oraz sposobów zakładania i prowadzenia zbiorów tych informacji;

13) osoba uprawniona - osoba, która zawiadomiła Policję o zaginięciu osoby lub samowolnym oddaleniu się osoby małoletniej lub nieletniej, o której mowa w pkt 4, wskazując jednoznacznie okoliczności tego faktu;

14) osoba najbliższa - małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu;

- 15) baza danych DNA - zbiór danych zawierający informacje o wynikach analizy kwasu deoksyrybonukleinowego, prowadzony zgodnie z art. 21a-21e ustawy o Policji;
- 16) KSIP - Krajowy System Informacyjny Policji w rozumieniu § 10 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 lipca 2016 r. w sprawie przetwarzania informacji przez Policję (Dz. U. poz. 1091 oraz z 2018 r. poz. 222), którego funkcjonowanie oraz sposoby przetwarzania w jego zbiorach danych informacji i danych osobowych regulują przepisy odrębne Komendanta Głównego Policji w sprawie funkcjonowania Krajowego Systemu Informacyjnego Policji;
- 17) rejestracja i sprawdzenie w KSIP - operacje przetwarzania wykonywane w KSIP na zasadach określonych w przepisach odrębnych Komendanta Głównego Policji w sprawie funkcjonowania Krajowego Systemu Informacyjnego Policji;
- 18) SIS - System Informacyjny Schengen w rozumieniu art. 2 pkt 15 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 134 i 138);
- 19) Interpol - Międzynarodowa Organizacja Policji Kryminalnej INTERPOL;
- 20) biuro KGP właściwe do koordynowania poszukiwań osób zaginionych - komórka organizacyjna Komendy Głównej Policji wyznaczona do nadzorowania i koordynowania poszukiwań osób zaginionych na terenie kraju;
- 21) biuro KGP właściwe do koordynowania poszukiwań międzynarodowych - komórka organizacyjna Komendy Głównej Policji wyznaczona do wykonywania zadań Krajowego Biura Interpol oraz Biura SIRENE;
- 22) biuro KGP właściwe do koordynowania międzynarodowej wymiany informacji - komórka organizacyjna Komendy Głównej Policji wyznaczona do wykonywania zadań Krajowego Biura Interpol w zakresie koordynowania i prowadzenia międzynarodowej wymiany informacji o charakterze kryminalnym;
- 23) oficerowie kontaktowi - oficerowie kontaktowi do spraw międzynarodowej wymiany informacji kryminalnych ustanowieni w komendach wojewódzkich Policji;
- 24) jednostka Policji - jednostka organizacyjna Policji, o której mowa w § 2 pkt 1 zarządzenia nr 1041 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 września 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji (Dz. Urz. KGP z 2013 r. poz. 50, z późn. zm.) z wyłączeniem: Komendy Głównej Policji, Centralnego Biura Śledczego Policji, komendy wojewódzkiej Policji, Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, szkół policyjnych, oddziałów prewencji Policji, samodzielnych pododdziałów prewencji Policji, samodzielnych pododdziałów antyterrorystycznych Policji oraz ośrodków szkolenia Policji;
- 25) Child Alert - system wsparcia poszukiwań uprowadzonych i zaginionych osób małoletnich, mający na celu natychmiastowe poinformowanie jak największej liczby osób o prowadzonych przez Policję poszukiwaniach osoby małoletniej za pośrednictwem mediów interaktywnych oraz środków masowego przekazu;
- 26) CPOZ KGP - Centrum Poszukiwań Osób Zaginionych Komendy Głównej Policji funkcjonujące w ramach biura właściwego do koordynowania poszukiwań osób zaginionych, powołane decyzją nr 147 Komendanta Głównego Policji z dnia 15 kwietnia 2013 r. w sprawie Centrum Poszukiwań Osób Zaginionych Komendy Głównej Policji

(Dz. Urz. KGP poz. 36);

27) koordynator CPOZ KGP - osoba wykonująca czynności służbowe w Centrum Poszukiwań Osób Zaginionych Komendy Głównej Policji;

28) koordynator wojewódzki ds. zaginięć - osoba wyznaczona do udzielania wsparcia konsultacyjno-doradczego w ramach czynności poszukiwawczych realizowanych na terenie danego województwa oraz współpracy z CPOZ KGP w zakresie realizowanych poszukiwań osób zaginionych poziomu I;

29) sztab dowodzenia - zespół funkcjonariuszy powołany przez kierownika jednostki Policji lub osobę przez niego upoważnioną, na czas uruchomienia systemu Child Alert;

30) czynność administracyjno-porządkowa - czynność polegająca na sprawdzaniu policyjnych i pozapolicyjnych zbiorów danych osobowych oraz miejsc ustalonych jako prawdopodobne miejsca pobytu osoby poszukiwanej;

31) czynność jednorazowa - czynność poszukiwawcza podjęta w celu wykonania innej niż zarządzenie poszukiwania dyspozycji uprawnionego organu, nie podlegająca rejestracji w Krajowym Systemie Informacyjnym Policji;

32) szpital - zakład leczniczy, w którym podmiot leczniczy wykonuje działalność leczniczą w postaci świadczeń szpitalnych w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 160 i 650).

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o komendantach wojewódzkich Policji lub komendach wojewódzkich Policji oraz komendantach powiatowych (miejskich) Policji albo komendach powiatowych (miejskich) Policji, należy przez to rozumieć odpowiednio Komendanta Stołecznego Policji lub Komendę Stołeczną Policji oraz komendanta rejonowego Policji albo komendę rejonową Policji.

DZIAŁ II POSZUKIWANIA OSOBY ZAGINIONEJ

Rozdział 1

Przyjęcie zawiadomienia o zaginięciu osoby

§ 3.

1. Policja podejmuje poszukiwania osoby zaginionej niezwłocznie po otrzymaniu informacji o zaginięciu osoby. Zawiadomienie o zaginięciu osoby, którego wzór stanowi załącznik nr 1 do zarządzenia, przyjmuje się od osoby uprawnionej bezpośrednio po otrzymaniu takiej informacji. W przypadku otrzymania informacji o zaginięciu osoby drogą telefoniczną, mailową lub pocztową należy niezwłocznie nawiązać bezpośredni kontakt ze zgłaszającym w celu przyjęcia od niego zawiadomienia o zaginięciu osoby.

2. Zawiadomienie o zaginięciu osoby jest obowiązany przyjąć dyżurny jednostki Policji lub wyznaczony przez niego policjant jednostki Policji, do której zgłosiła się osoba uprawniona.

3. Odstępuje się od przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu osoby po upływie 5 lat od daty jej zaginięcia.

4. Każdy pełniący służbę policjant, inny niż wymieniony w ust. 2, do którego zgłosi się osoba uprawniona, jest zobowiązany:

- 1) przyjąć od osoby uprawnionej informację o zaginięciu osoby;
- 2) niezwłocznie przekazać informację o zaginięciu osoby do dyżurnego najbliższej jednostki Policji oraz podjąć zarządzone przez niego czynności;
- 3) sporządzić notatkę służbową z wykonanych czynności i przekazać ją dyżurnemu jednostki Policji,

o którym mowa w pkt 2.

5. Jeżeli z treści przyjętego zawiadomienia lub otrzymanej informacji o zaginięciu osoby wynika, iż istnieje realna możliwość szybkiego odnalezienia osoby zaginionej, a zwłaszcza osoby małoletniej lub wymagającej opieki albo gdy zachodzi obawa bezpośredniego zagrożenia życia, zdrowia lub wolności tej osoby - dyżurny jednostki Policji, o którym mowa w ust. 2 lub w ust. 4 pkt 2, zarządza czynności poszukiwawcze w niezbędnym zakresie i nadzoruje ich przebieg.

6. W przypadku, kiedy z przyjętego zawiadomienia lub otrzymanej informacji o zaginięciu osoby wynika, że osoba ta po raz ostatni przed zaginięciem mogła przebywać na terenie działania innej jednostki Policji, należy powiadomić przedmiotową jednostkę Policji w celu wykonania wszelkich niezbędnych i wskazanych czynności poszukiwawczych zmierzających do ustalenia miejsca pobytu i odnalezienia osoby zaginionej.

7. Dokumentację z wykonanych czynności, o których mowa w ust. 5 i ust. 6, przesyła się niezwłocznie do jednostki Policji właściwej miejscowo do prowadzenia poszukiwań osoby zaginionej.

8. Jeżeli odnalezienie osoby wymaga zaangażowania dodatkowych sił i środków policyjnych z innych jednostek Policji oraz sił i środków pozapolicyjnych, dyżurny nadrzędnej komendy wojewódzkiej Policji wspiera jednostkę Policji prowadzącą poszukiwania poprzez zadysponowanie niezbędnych sił i środków oraz koordynuje przebieg czynności realizowanych z udziałem tych sił i środków.

9. W przypadku konieczności zadysponowania do czynności poszukiwawczych prowadzonych w terenie specjalistycznych grup poszukiwawczo-ratowniczych zrzeszonych w ramach Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 620), sporządza się wniosek o zadysponowanie, stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia, który po podpisaniu przez właściwego dyżurnego komendy powiatowej lub komendy wojewódzkiej Policji należy przesłać do powiatowego lub wojewódzkiego stanowiska kierownika Państwowej Straży Pożarnej.

10. Jeżeli z treści uzyskanej informacji o zaginięciu osoby wynika, iż mogła zostać uprowadzona lub pozbawiona wolności w celu wymuszenia okupu, odstępuje się od przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu osoby, a dalsze czynności wykonuje właściwa komórka służby śledczej na podstawie odrębnych przepisów.

11. W przypadku zaistnienia realnych okoliczności wskazujących na to, iż zaginięcie związane jest z uprowadzeniem osoby lub pozbawieniem wolności w celu wymuszenia okupu, jednostka Policji prowadząca poszukiwanie osoby zaginionej wstrzymuje wykonywanie czynności poszukiwawczych, a dalsze czynności w sprawie wykonuje właściwa komórka służby śledczej na podstawie odrębnych przepisów.

§ 4. Przyjmując zawiadomienie o zaginięciu osoby należy ustalić w szczególności:

- 1) pełne dane personalne osoby zaginionej;
- 2) cechy wyglądu zewnętrznego z uwzględnieniem znaków szczególnych;
- 3) opis ubioru z uwzględnieniem znaków lub cech szczególnych poszczególnych elementów;
- 4) opis przedmiotów posiadanych w czasie zaginięcia, w tym numer telefonu komórkowego osoby zaginionej;
- 5) miejsce i okoliczności zaginięcia;
- 6) informacje o stanie zdrowia osoby zaginionej, w tym dane dotyczące upośledzeń fizycznych oraz psychicznych, nałogach oraz charakter nawyków i skłonności z uwzględnieniem prób samobójczych oraz innych zagrożeń dla bezpieczeństwa własnego i innych osób;
- 7) rodzaj, czas trwania i skutki poprzednich oddaleń z miejsca pobytu;
- 8) prawdopodobną przyczynę zaginięcia, w kontekście sytuacji rodzinnej, zawodowej, konfliktów, wypowiedzi, pozostawionych listów;
- 9) adresy osób i instytucji, do których mogła udać się osoba zaginiona;
- 10) rodzaj i zakres czynności poszukiwawczych podjętych dotychczas przez rodzinę, znajomych lub podmioty pozapolicyjne;
- 11) informacje dotyczące opiekuna prawnego osoby zaginionej, w szczególności dane kontaktowe;
- 12) jeżeli to możliwe, informacje dotyczące osoby uprawnionej do odbioru osoby zaginionej w przypadku wystąpienia takiej konieczności;
- 13) nazwy kont internetowych portali społecznościowych, do których osoba zaginiona należała;
- 14) kryteria umożliwiające uruchomienie Child Alert, o których mowa w § 20 ust. 2.

§ 5.

1. Do zawiadomienia o zaginięciu osoby, w miarę możliwości, dołącza się aktualną fotografię osoby zaginionej, przekazaną przez zawiadamiającego o zaginięciu.
2. Jeżeli treść złożonego zawiadomienia o zaginięciu osoby uzasadnia podejrzenie popełnienia przestępstwa innego niż wymienione w § 3 ust. 10, podejmuje się czynności określone w przepisach postępowania karnego, niezależnie od czynności poszukiwawczych określonych w zarządzeniu.
3. Przyjmujący zawiadomienie o zaginięciu osoby jest zobowiązany do niezwłocznego sprawdzenia osoby w KSIP na zasadach określonych w przepisach odrębnych Komendanta Głównego Policji w sprawie funkcjonowania KSIP. W przypadku, gdy osoba sprawdzana jest już zarejestrowana w KSIP w formie rejestracji osoby zaginionej przez inną jednostkę Policji albo w przypadku gdy obcokrajowiec jest zarejestrowany w SIS lub w bazie danych Interpol, odstępuje się od przyjęcia zawiadomienia.
4. Czynności, o których mowa w ust. 3, ograniczają się do sporządzenia notatki służbowej zawierającej informacje przekazane przez osobę zgłaszającą, którą następnie należy przesłać do jednostki Policji, która dokonała wcześniejszej rejestracji tej osoby jako zaginionej albo do biura KGP właściwego do koordynowania poszukiwań międzynarodowych.
5. Ustalenie, że osoba zaginiona jest poszukiwana w związku z prowadzonym

postępowaniem karnym nie jest podstawą do odstąpienia od przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu osoby.

6. Jeżeli z treści przyjętego zawiadomienia o zaginięciu osoby wynika, że zaginięcie ma związek z katastrofą statku powietrznego lub wodnego albo z innym szczególnym zdarzeniem o charakterze klęski żywiołowej, czynności poszukiwawcze i identyfikacyjne są prowadzone w zakresie określonym przez kierownika grupy śledczej, powołanej w związku z zaistnieniem tego zdarzenia.

7. Jeżeli z treści przyjętego zawiadomienia o zaginięciu osoby lub dokonanych sprawdzeń wynika, że jest to kolejne zgłoszenie zaginięcia osoby pełnoletniej i nieubezważnionionej, po tym jak osoba ta będąc uprzednio zaginioną nie wyraziła zgody na ujawnienie osobie uprawnionej swojego aktualnego miejsca pobytu, składając pisemne oświadczenie, albo też miejsce pobytu osoby jest znane zgłaszającemu, a przekazane informacje nie wskazują na nowe okoliczności uzasadniające podejrzenie popełnienia przestępstwa przeciwko życiu, zdrowiu lub wolności osoby zaginionej albo jej zaginięcia, podejmuje się jedynie czynności sprawdzające w niezbędnym zakresie, które dokumentuje się w formie notatki służbowej bez rejestrowania osoby jako zaginionej w KSIP.

8. Przyjmujący zawiadomienie o zaginięciu osoby powinien poinformować osobę zawiadamiającą o najbliższym znanym punkcie lub organizacji udzielającej pomocy prawnej lub psychologicznej rodzinom osób zaginionych, a w przypadku poszukiwania osoby małoletniej o całodobowej bezpłatnej linii telefonicznej 116 000.

§ 6. Osobie uprawnionej składającej zawiadomienie o zaginięciu osoby wydaje się podpisane przez kierownika jednostki Policji lub dyżurnego jednostki Policji oświadczenie osoby zgłaszającej, które stanowi jednocześnie potwierdzenie przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu osoby oraz zobowiązanie się osoby uprawnionej do niezwłocznego powiadomienia jednostki Policji prowadzącej poszukiwania o uzyskaniu informacji dotyczącej miejsca pobytu osoby zaginionej wymienionej w zawiadomieniu, w tym o jej powrocie do miejsca pobytu, stanowiące integralną część zawiadomienia o zaginięciu osoby.

§ 7.

1. Zawiadomienie o zaginięciu osoby oraz osobę poszukiwaną rejestruje się w KSIP niezwłocznie po przyjęciu zawiadomienia o zaginięciu osoby.

2. Rejestrację w KSIP, o której mowa w ust. 1, wykonuje dyżurny jednostki Policji lub wyznaczony przez niego policjant albo pracownik Policji.

3. Przyjmujący zawiadomienie o zaginięciu osoby sporządza notatkę służbową zawierającą dodatkowe ustalenia i informacje uzyskane w trakcie przyjęcia zawiadomienia.

4. Dyżurny jednostki Policji rejestrując informacje o osobie zaginionej w KSIP, w przypadku zakwalifikowania poszukiwań do poziomu I, notatkę służbową, o której mowa w ust. 3, niezwłocznie przesyła do CPOZ KGP oraz nadrzędnej komendy wojewódzkiej Policji.

5. Dyżurny jednostki Policji, o którym mowa w ust. 2, po wykonaniu czynności określonych w ust. 2 i ust. 4 przekazuje telefonicznie informację o poszukiwaniach w ramach poziomu I dyżurnemu nadrzędnej komendy wojewódzkiej Policji.

6. Informację, o której mowa w ust. 5, dyżurny komendy wojewódzkiej Policji przekazuje koordynatorowi wojewódzkiemu ds. zaginięć oraz dyżurnemu Komendy Głównej Policji,

który przekazuje ją koordynatorowi CPOZ KGP.

7. Koordynator wojewódzki ds. zaginięć po uzyskaniu informacji, o której mowa w ust. 6, pełni rolę konsultacyjno-doradczą oraz w razie potrzeby wnioskuje do koordynatora CPOZ KGP o udzielenie wsparcia osobowego lub technicznego.

8. W czasie nieobecności w służbie koordynatora wojewódzkiego ds. zaginięć kierownik komórki właściwej do spraw poszukiwań komendy wojewódzkiej Policji wyznacza innego funkcjonariusza do wykonania czynności, o których mowa w ust. 7.

§ 8. Stopień poziomu poszukiwań określa policjant sporządzający zawiadomienie o zaginięciu osoby, po dokonaniu analizy i oceny podanych w nim faktów i okoliczności, a następnie zatwierdza go kierownik jednostki Policji, a w przypadku jego nieobecności dyżurny jednostki Policji, w której przyjęto zawiadomienie o zaginięciu osoby. Jeżeli zawiadomienie o zaginięciu osoby, pod nieobecność kierownika jednostki Policji, sporządził dyżurny jednostki Policji, określony przez niego poziom poszukiwań nie wymaga zatwierdzenia.

§ 9.

1. Jednostką Policji właściwą miejscowo do prowadzenia poszukiwania osoby zaginionej jest ta jednostka Policji, na której obszarze osoba zaginiona posiadała miejsce zamieszkania, przy czym § 3 ust. 5 i ust. 6 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku poszukiwań zakwalifikowanych do poziomu I, jednostką Policji właściwą do prowadzenia czynności poszukiwawczych przez pierwsze 7 dni od dnia zgłoszenia zaginięcia jest jednostka Policji, na której obszarze miało miejsce zaginięcie osoby.

3. W przypadku, w którym nie można ustalić miejsca zamieszkania osoby zaginionej, jednostką właściwą do prowadzenia poszukiwania osoby zaginionej jest jednostka Policji, na której obszarze osoba zaginiona posiadała ostatnie znane miejsce zameldowania na pobyt stały na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku braku ustalonego miejsca zameldowania na pobyt stały na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ostatnie znane miejsce zameldowania na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. W przypadku, gdy niemożliwe jest ustalenie miejsca zamieszkania osoby zaginionej oraz nie ustalono jej miejsca zameldowania na pobyt stały lub czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jednostką właściwą do prowadzenia poszukiwania osoby zaginionej jest jednostka Policji, na której obszarze osoba zaginęła.

5. Jeżeli w trakcie czynności poszukiwawczych okaże się, że jednostka Policji, w której przyjęto zawiadomienie o zaginięciu osoby, nie jest właściwa miejscowo do prowadzenia poszukiwania osoby zaginionej, dokumentację z wykonanych czynności przekazuje się niezwłocznie jednostce Policji właściwej, informując jednocześnie komórki służby kryminalnej właściwe do nadzoru nad poszukiwaniami osób zaginionych komend wojewódzkich Policji nadrzędnych dla tych jednostek Policji pismem zawierającym uzasadnienie tej decyzji.

6. O przejęciu sprawy poszukiwania osoby zaginionej do dalszego prowadzenia decyduje kierownik jednostki Policji, która otrzymała dokumentację sprawy. W przypadku wątpliwości dotyczących określenia właściwości miejscowej do prowadzenia poszukiwania osoby zaginionej kwestie sporne rozstrzygają kierownicy komórek służby kryminalnej

komend wojewódzkich Policji właściwych do nadzoru nad poszukiwaniami osób zaginionych nadrzędnych dla tych jednostek Policji, a w przypadku dalszych rozbieżności ostateczną decyzję w tym zakresie podejmuje komórka biura KGP właściwego do koordynowania poszukiwań osób zaginionych.

7. Jednostka Policji, która przyjęła zawiadomienie o zaginięciu osoby oraz dokonała rejestracji informacji o zaginięciu oraz o osobie zaginionej w KSIP, jest zobowiązana do wykonywania czynności poszukiwawczych zgodnie z przyjętą kwalifikacją poszukiwań do czasu przejęcia sprawy poszukiwania osoby zaginionej do prowadzenia przez inną jednostkę Policji.

8. Jednostka Policji, która przyjęła zawiadomienie o zaginięciu osoby oraz dokonała rejestracji informacji o zaginięciu oraz o osobie zaginionej w KSIP, po akceptacji kierownika jednostki Policji lub osoby przez niego upoważnionej, może zmienić poziom poszukiwań na poziom:

- 1) niższy w ciągu 24 godzin od dokonania rejestracji informacji o osobie zaginionej w KSIP;
- 2) wyższy na każdym etapie prowadzonego poszukiwania osoby zaginionej w oparciu o nowe okoliczności lub ustalenia.

9. Zmiana poziomu poszukiwania wymaga sporządzenia zaakceptowanej przez kierownika jednostki Policji lub osoby przez niego upoważnionej notatki służbowej zawierającej uzasadnienie zmiany poziomu poszukiwania.

10. Jednostka Policji, która zgodnie z właściwością miejscową przejęła sprawę poszukiwania osoby zaginionej do prowadzenia, po dokonaniu analizy sprawy ma możliwość zmiany poziomu poszukiwania określonego przez jednostkę Policji przyjmującą zawiadomienie o zaginięciu osoby.

§ 10. Poszukiwania osób zaginionych prowadzą wyznaczeni przez kierownika jednostki Policji policjanci komórek organizacyjnych służby kryminalnej.

§ 11. Policjant prowadzący czynności poszukiwawcze jest obowiązany utrzymywać niezbędny kontakt z osobą uprawnioną, a w tym udzielać jej dozwolonych prawem informacji o stanie i przebiegu poszukiwania osoby zaginionej, nieobjętych klauzulą tajności.

Rozdział 2

Sposób i zakres prowadzenia poszukiwania osoby zaginionej

§ 12.

1. W przypadku uzyskania informacji o zaginięciu osoby kwalifikującej się do poziomu I poszukiwań należy:

- 1) przyjąć zawiadomienie o zaginięciu od osoby uprawnionej;
- 2) dokonać analizy i oceny uzyskanych faktów i okoliczności zaginięcia określając stopień poziomu poszukiwań;
- 3) dokonać sprawdzenia i rejestracji informacji o zaginięciu oraz o osobie zaginionej w KSIP;
- 4) zorganizować dodatkowe siły i środki ze stanu jednostki Policji, w wyniku ogłoszenia

alarmu dla jednostki, w celu wykorzystania ich w czynnościach poszukiwawczych prowadzonych na terenie danej jednostki;

5) powiadomić koordynatora wojewódzkiego ds. zaginięć właściwej nadrzędnej jednostki Policji zgodnie z § 7 ust. 4;

6) powiadomić CPOZ KGP poprzez przesłanie notatki służbowej dotyczącej zaistniałego zdarzenia zgodnie z § 7 ust. 4;

7) niezwłocznie zorganizować i przeprowadzić penetrację terenu ostatniego miejsca pobytu osoby zaginionej i innych ustalonych miejsc;

8) dokonać sprawdzenia w szpitalach;

9) zabezpieczyć ujawnione ślady i dowody związane z zaistniałym zdarzeniem, w tym materiał biologiczny umożliwiający oznaczenie profilu DNA osoby zaginionej;

10) wykorzystać techniczne środki wsparcia poszukiwań oraz dokonać ustaleń telekomunikacyjnych;

11) poinformować i wykorzystać do prowadzonych poszukiwań siły i środki ze stanu innych jednostek Policji, w tym jednostki nadrzędnej oraz CPOZ KGP;

12) poinformować o poszukiwaniach siły i środki pozapolicyjne oraz wykorzystać je do prowadzonych poszukiwań, np.: Państwową Straż Pożarną, Ochotniczą Straż Pożarną, Straż Graniczną, Straż Miejską, Straż Gminną, wojsko, grupy poszukiwawczo-ratownicze, Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe;

13) dokonać w miarę możliwości zabezpieczenia i analizy zapisów z monitoringu w rejonie miejsca zaginięcia osoby oraz miejsc, w których po raz ostatni mogła być widziana;

14) uzyskać zgodę osoby najbliższej albo przedstawiciela ustawowego na publikację wizerunku osoby zaginionej i po jej uzyskaniu opublikować informację w internetowej, policyjnej bazie osób zaginionych, a w uzasadnionych przypadkach na głównej stronie portalu internetowego Komendy Głównej Policji, właściwej komendy lub komend wojewódzkich Policji oraz w środkach masowego przekazu;

15) dokonać lub zlecić dokonanie typowania osoby zaginionej polegającego na porównaniu rysopisów, w tym znaków szczególnych osoby zaginionej z zarejestrowanymi w KSIP informacjami o NN osobach i NN zwłokach, na zasadach określonych w przepisach odrębnych Komendanta Głównego Policji o funkcjonowaniu KSIP;

16) zlecić oznaczenie profilu DNA pochodzącego od osoby zaginionej lub osób, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 3a lit. c ustawy o Policji w terminie do 90 dni od dnia przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu osoby;

17) zlecić rejestrację profilu DNA w bazie danych DNA celem porównania go z profilami zarejestrowanymi w bazie danych DNA;

18) zlecić rejestrację zabezpieczonych śladów linii papilarnych w automatycznym systemie identyfikacji daktyloskopijnej AFIS celem dokonania stosownych porównań;

19) podjąć inne dodatkowe, uzasadnione okolicznościami prowadzonej sprawy czynności umożliwiające ustalenie miejsca pobytu lub odnalezienie osoby zaginionej.

2. O kolejności i możliwości wykonywania czynności wymienionych w ust. 1 decydują okoliczności zdarzenia i efekty podjętych działań.

§ 13.

1. W przypadku uzyskania informacji o zaginięciu osoby kwalifikującej się do poziomu II poszukiwań należy:

- 1) przyjąć zawiadomienie o zaginięciu od osoby uprawnionej;
- 2) dokonać analizy i oceny uzyskanych faktów i okoliczności zaginięcia określając stopień poziomu poszukiwań;
- 3) dokonać sprawdzenia i rejestracji informacji o zaginięciu oraz o osobie zaginionej w KSIP;
- 4) rozważyć zorganizowanie dodatkowych sił i środków ze stanu jednostki Policji w celu wykorzystania w czynnościach poszukiwawczych;
- 5) zorganizować i przeprowadzić penetrację terenu ostatniego miejsca pobytu osoby zaginionej i innych ustalonych miejsc;
- 6) dokonać sprawdzenia w szpitalach;
- 7) zabezpieczyć ujawnione ślady i dowody związane z zaistniałym zdarzeniem, w tym materiał biologiczny umożliwiający oznaczenie profilu DNA osoby zaginionej;
- 8) wykorzystać techniczne środki wsparcia poszukiwań oraz ustalenia telekomunikacyjne;
- 9) rozważyć zorganizowanie i wykorzystanie do prowadzonych poszukiwań sił i środków ze stanu innych jednostek Policji, w tym jednostki nadrzędnej oraz CPOZ KGP;
- 10) rozważyć zorganizowanie i wykorzystanie do prowadzonych poszukiwań siły i środki pozapolicyjne, np.: Państwową Straż Pożarną, Ochotniczą Straż Pożarną, Straż Graniczną, Straż Miejską, Straż Gminną, grupy poszukiwawczo-ratownicze, Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe i inne;
- 11) dokonać w miarę możliwości zabezpieczenia i analizy zapisów z monitoringu w rejonie miejsca zaginięcia osoby oraz miejsc, w których po raz ostatni mogła być widziana;
- 12) uzyskać zgodę osoby najbliższej albo przedstawiciela ustawowego na publikację wizerunku osoby zaginionej i po jej uzyskaniu opublikować informację na stronach internetowych Komendy Głównej Policji oraz w środkach masowego przekazu;
- 13) dokonać lub zlecić dokonanie typowania osoby zaginionej polegającego na porównaniu rysopisów, w tym znaków szczególnych osoby zaginionej z zarejestrowanymi w KSIP informacjami o NN osobach i NN zwłokach, na zasadach określonych w przepisach odrębnych Komendanta Głównego Policji o funkcjonowaniu KSIP;
- 14) zlecić oznaczenie profilu DNA pochodzącego od osoby zaginionej lub osób, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 3a lit. c ustawy o Policji w terminie do 90 dni od dnia przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu osoby;
- 15) zlecić rejestrację profilu DNA w bazie danych DNA celem porównania go z profilami zarejestrowanymi w bazie danych DNA;

- 16) zlecić rejestrację zabezpieczonych śladów linii papilarnych w automatycznym systemie identyfikacji daktyloskopijnej AFIS celem dokonania stosownych porównań;
 - 17) podjąć inne dodatkowe, uzasadnione okolicznościami prowadzonej sprawy czynności umożliwiające ustalenie miejsca pobytu lub odnalezienie osoby zaginionej.
2. O kolejności i możliwości wykonywania czynności wymienionych w ust. 1 decydują okoliczności zdarzenia i efekty podjętych działań.

§ 14.

1. W przypadku uzyskania informacji o zaginięciu osoby kwalifikującej się do poziomu III poszukiwań należy:

- 1) przyjąć zawiadomienie o zaginięciu od osoby uprawnionej;
 - 2) dokonać analizy i oceny uzyskanych faktów i okoliczności zaginięcia określając stopień poziomu poszukiwań;
 - 3) dokonać sprawdzenia i rejestracji informacji o zaginięciu oraz o osobie zaginionej w KSIP;
 - 4) zorganizować i przeprowadzić penetrację terenu ostatniego miejsca pobytu osoby zaginionej i innych ustalonych miejsc;
 - 5) dokonać sprawdzenia w szpitalach;
 - 6) zabezpieczyć ujawnione ślady i dowody związane z zaistniałym zdarzeniem, w tym materiał biologiczny umożliwiający oznaczenie profilu DNA osoby zaginionej;
 - 7) dokonać w miarę możliwości zabezpieczenia i analizy zapisów z monitoringu w rejonie miejsca zaginięcia osoby oraz miejsc, w których po raz ostatni mogła być widziana;
 - 8) uzyskać zgodę osoby najbliższej albo przedstawiciela ustawowego na publikację wizerunku osoby zaginionej i po jej uzyskaniu opublikować informację na stronach internetowych Komendy Głównej Policji oraz w środkach masowego przekazu;
 - 9) dokonać lub zlecić dokonanie typowania osoby zaginionej polegającego na porównaniu rysopisów, w tym znaków szczególnych osoby zaginionej z zarejestrowanymi w KSIP informacjami o NN osobach i NN zwłokach, na zasadach określonych w przepisach odrębnych Komendanta Głównego Policji o funkcjonowaniu KSIP;
 - 10) zlecić oznaczenie profilu DNA w terminie do 180 dni od dnia przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu;
 - 11) zlecić rejestrację profilu DNA w bazie danych DNA celem porównania go z profilami zarejestrowanymi w bazie danych DNA;
 - 12) zlecić rejestrację zabezpieczonych śladów linii papilarnych w automatycznym systemie identyfikacji daktyloskopijnej AFIS celem dokonania stosownych porównań;
 - 13) podjąć inne dodatkowe, uzasadnione okolicznościami prowadzonej sprawy czynności umożliwiające ustalenie miejsca pobytu lub odnalezienie osoby zaginionej.
2. O kolejności i możliwości wykonywania czynności wymienionych w ust. 1 decydują okoliczności zdarzenia i efekty podjętych działań.

§ 15.

1. Policjant prowadzący poszukiwania osoby zaginionej, zakwalifikowanej do poziomu I,

niezależnie od czynności określonych w § 12 ust. 1, powinien także uwzględnić konieczność:

- 1) udziału w czynnościach, o których mowa w § 3 ust. 5, zarządzonych przez dyżurnego jednostki Policji;
 - 2) udziału w czynnościach dochodzeniowo-śledczych prowadzonych w trybie określonym w procedurze karnej;
 - 3) sprawdzenia informacji podanych przez osobę uprawnioną w złożonym przez nią zawiadomieniu o zaginięciu osoby;
 - 4) uzyskania w uzasadnionym przypadku wykazu połączeń telefonicznych osoby zaginionej i dokonania ich weryfikacji pod kątem przydatności w prowadzonych czynnościach poszukiwawczych;
 - 5) ustalenia prawnej i faktycznej sytuacji rodzinnej małoletniej lub ubezwłasnowolnionej osoby zaginionej;
 - 6) dokonania przeglądu akt spraw prowadzonych wobec lub z udziałem osoby zaginionej, w celu ustalenia świadków, miejsc i innych okoliczności wyznaczających kierunek prowadzonego poszukiwania;
 - 7) dokonania penetracji, innych niż ostatnie, miejsc pobytu osoby zaginionej, w celu ustalenia świadków lub innych faktów lub dowodów umożliwiających odnalezienie osoby zaginionej;
 - 8) udziału w czynnościach operacyjno-rozpoznawczych w środowisku osoby zaginionej.
2. Policjant prowadzący poszukiwania osoby zaginionej, zakwalifikowanej do poziomu II, niezależnie od czynności określonych w § 13 ust. 1, powinien także uwzględnić konieczność podjęcia czynności wymienionych w ust. 1.
3. Czynności w ramach poszukiwań osób zaginionych, dotyczących małoletnich zakwalifikowanych do poziomu II lub poziomu III, wykonują właściwe komórki organizacyjne do spraw prowadzenia poszukiwań w jednostce Policji z udziałem komórki organizacyjnej do spraw nieletnich i patologii jednostki Policji prowadzącej poszukiwania.
4. W przypadku ustalenia, iż wystąpiło kolejne zaginięcie tej samej osoby małoletniej lub nieletniej albo jest ono wynikiem jej samowolnego oddalenia się z domu rodzinnego, placówki opiekuńczo wychowawczej, młodzieżowego ośrodka socjoterapii lub innej tego typu placówki zapewniającej pieczę zastępczą albo nie powracających z przepustek do tych ośrodków i placówek, należy sporządzić informację i przekazać ją do właściwego miejscowo sądu rodzinnego.

Rozdział 3

Poszukiwania obywateli polskich poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej oraz obcokrajowców

§ 16.

1. Poszukiwania obywateli polskich poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej koordynuje biuro KGP właściwe do koordynowania poszukiwań międzynarodowych.
2. Jednostką Policji właściwą miejscowo do prowadzenia poszukiwania obywatela polskiego zaginionego poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej jest jednostka Policji, na której obszarze osoba zaginiona posiadała ostatnie znane miejsce zamieszkania, a w przypadku w

którym nie można ustalić ostatniego miejsca zamieszkania osoby zaginionej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jednostką właściwą do prowadzenia poszukiwania jest jednostka Policji, na której obszarze osoba zaginiona posiadała ostatnie znane miejsce zameldowania na pobyt stały, a w przypadku braku ustalonego miejsca zameldowania na pobyt stały, ostatnie znane miejsce zameldowania na pobyt czasowy.

3. Poszukiwania obywateli polskich poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej prowadzone są:

- 1) w państwach korzystających z SIS poprzez SIS. Rejestracja osoby jest automatycznie replikowana z KSIP do SIS;
- 2) w państwach niekorzystających z SIS poprzez bazę danych Interpol. Rejestracja osoby odbywa się za pośrednictwem biura KGP właściwego do koordynowania poszukiwań międzynarodowych.

4. Policjant prowadzący poszukiwania osoby zaginionej na terenie państwa korzystającego z SIS przesyła za pośrednictwem oficera kontaktowego do komórki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1, informację wskazującą na pobyt osoby na terytorium tego państwa.

5. Policjant prowadzący poszukiwania osoby w państwie niekorzystającym z SIS:

1) przesyła w celu ustalenia miejsca pobytu osoby zaginionej za pośrednictwem oficera kontaktowego do komórki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1, wniosek, którego wzór stanowi załącznik nr 3 do zarządzenia o:

- a) publikację żółtej noty,
- b) wysłanie żółtej dyfuzji;

2) przesyła za pośrednictwem oficera kontaktowego do komórki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1, dodatkowe informacje wskazujące na pobyt osoby na terytorium państwa nienależącego do obszaru Schengen.

6. W przypadku zaginięcia osoby zakwalifikowanej do poziomu I lub poziomu II, jednostka Policji prowadząca sprawę, przesyła w formie elektronicznej lub telefaksowej wniosek, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, lub informację dotyczącą zaginięcia osoby bezpośrednio do komórki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1, z jednoczesnym powiadomieniem oficera kontaktowego.

7. W przypadku ustania przesłanek wskazujących na zagrożenie życia, zdrowia lub wolności osoby zaginionej, dalszą wymianę informacji realizuje się za pośrednictwem oficera kontaktowego.

8. W przypadku odnalezienia osoby zaginionej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jednostka Policji wnioskująca o poszukiwania za granicą osoby zaginionej ma obowiązek niezwłocznie zawiadomić komórkę organizacyjną, o której mowa w ust. 1, w celu odwołania poszukiwań.

§ 17.

1. Przyjmowanie od organów ścigania innych państw wniosków o wszczęcie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poszukiwania osoby zaginionej należy do właściwości biura KGP właściwego do koordynowania poszukiwań międzynarodowych.

2. Rejestracji w KSIP informacji o poszukiwaniu osoby zaginionej na podstawie wniosków, o których mowa w ust. 1, dokonuje biuro KGP właściwe do koordynowania poszukiwań międzynarodowych.

3. Biuro KGP właściwe do koordynowania poszukiwań międzynarodowych może zlecić każdej jednostce Policji wykonanie określonych czynności poszukiwawczych na terenie działania tej jednostki.
4. W przypadku poszukiwań w sprawach wielowątkowych, o dużym stopniu skomplikowania, wymagających wiedzy eksperckiej, kierownik biura KGP właściwego do koordynowania poszukiwań międzynarodowych lub osoba przez niego upoważniona może zwrócić się pisemnie do biura KGP właściwego do koordynowania poszukiwań osób zaginionych w celu podjęcia bezpośrednich działań i nadzoru nad czynnościami poszukiwawczymi realizowanymi na terenie kraju.
5. Jednostka Policji, która odnalazła osobę zaginioną, ustaliła miejsce jej pobytu, ujawniła jej zwłoki lub zakończyła czynności poszukiwawcze, o których mowa w ust. 4, niezwłocznie powiadamia o tym komórkę organizacyjną, o której mowa w ust. 1, przesyłając jednocześnie formularz dotyczący odnalezienia osoby, którego w przypadku wpisów w SIS wzór stanowi załącznik nr 4 do zarządzenia, natomiast w przypadku wpisów w bazie danych Interpol wzór stanowi załącznik nr 5 do zarządzenia.

§ 18. W przypadku otrzymania od organów ścigania innych państw informacji o osobie zaginionej wprowadzonej do SIS lub bazy danych Interpol jako osoba zaginiona, która powinna być objęta ochroną w celu zapobiegania zagrożeniom lub dla jej własnej ochrony, a z otrzymanych informacji wynika, że może przebywać na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, biuro KGP właściwe do koordynowania poszukiwań międzynarodowych niezwłocznie przekazuje informację do wiadomości biura KGP właściwego do koordynowania poszukiwań osób zaginionych oraz dyżurnemu Komendy Głównej Policji.

§ 19.

1. Poszukiwania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obcokrajowca zgłoszonego jako zaginionego prowadzi się na podstawie niniejszego zarządzenia.
2. Przepisy o właściwości miejscowej jednostki Policji, określone w § 9, stosuje się odpowiednio.
3. Policjant, po przyjęciu informacji o zaginięciu obcokrajowca dokonuje sprawdzenia w SIS oraz w bazie danych Interpol. W przypadku ustalenia, że osoba jest już zarejestrowana jako zaginiona odstępuje od przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu osoby oraz rejestracji osoby zaginionej w KSIP, jednakże podejmuje czynności zmierzające do weryfikacji informacji, a następnie pisemnie powiadamia o tym fakcie biuro KGP właściwe do koordynowania poszukiwań międzynarodowych.
4. Zakończenie poszukiwania obcokrajowca zgłoszonego jako zaginionego następuje po upływie 5 lat od dnia przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu osoby. Jednostka Policji prowadząca poszukiwania przesyła informację o zakończeniu poszukiwań do biura KGP właściwego do koordynowania poszukiwań międzynarodowych.

Rozdział 4 **Child Alert**

§ 20.

1. W przypadku, gdy na podstawie uzyskanych informacji zachodzi uzasadnione

podejrzanie, że zaginiona osoba małoletnia, jest ofiarą przestępstwa związanego z pozbawieniem wolności lub jej życie, zdrowie jest bezpośrednio zagrożone, Policja może uruchomić system Child Alert.

2. Child Alert może zostać uruchomiony na każdym etapie prowadzonych poszukiwań, jeśli łącznie spełnione zostaną następujące przesłanki:

- 1) osoba zaginiona w chwili zaginięcia nie ukończyła 18 roku życia;
- 2) istnieje uzasadnione podejrzenie, że osoba małoletnia jest ofiarą przestępstwa związanego z pozbawieniem wolności lub jej życie, zdrowie jest bezpośrednio zagrożone;
- 3) uzyskano pisemną zgodę, której wzór stanowi załącznik nr 6 do zarządzenia, od rodzica albo opiekuna prawnego zaginionej osoby małoletniej na rozpowszechnienie komunikatu, a w przypadku braku możliwości nawiązania kontaktu z rodzicem albo opiekunem prawnym uzyskano zgodę sądu rodzinnego;
- 4) z posiadanych przez Policję informacji wynika, że rozpowszechnienie komunikatu może w realny sposób przyczynić się do odnalezienia małoletniej osoby zaginionej;
- 5) uzyskane informacje są wystarczające do sporządzenia komunikatu.

3. Komunikat, o którym mowa w ust. 2 pkt 5, zawiera informacje dotyczące małoletniej osoby zaginionej oraz inne istotne dane mogące się przyczynić do jej odnalezienia. Treść komunikatu zawiera również numer telefonu Child Alert, na który mogą być przekazywane informacje o zaginionej osobie.

4. Jeżeli z posiadanych informacji wynika, iż użycie Child Alertu może spowodować realne zagrożenie dla życia, zdrowia osoby małoletniej, należy odstąpić od jego uruchomienia.

§ 21.

1. Uruchomienie Child Alertu następuje na wniosek kierownika jednostki Policji prowadzącej poszukiwania osoby zaginionej lub osoby przez niego wyznaczonej po uprzednim stwierdzeniu zaistnienia kryteriów do jego uruchomienia.

2. Zatwierdzony przez kierownika jednostki Policji prowadzącej poszukiwania lub osobę przez niego wyznaczoną wniosek, którego wzór stanowi załącznik nr 7 do zarządzenia, przesyła się do CPOZ KGP oraz do wiadomości dyżurnego właściwej komendy wojewódzkiej Policji oraz rzecznika komendanta wojewódzkiego Policji.

3. W przypadku prowadzenia postępowania przygotowawczego w związku z zaginięciem osoby małoletniej, o sporządzeniu wniosku, o którym mowa w ust. 2, jednostka Policji prowadząca sprawę powinna niezwłocznie poinformować właściwego prokuratora.

4. W przypadku wystąpienia wątpliwości co do zasadności wnioskowania o uruchomienie Child Alertu, kierownik jednostki Policji lub osoba przez niego upoważniona, kontaktuje się z właściwym koordynatorem wojewódzkim ds. zaginięć lub koordynatorem CPOZ KGP w celu skonsultowania dalszych działań.

5. Kierownik jednostki Policji lub osoba przez niego upoważniona, o których mowa w ust. 1, w przypadku wystąpienia z wnioskiem o uruchomienie Child Alertu zobowiązany jest do powołania sztabu dowodzenia w kierowanej jednostce Policji.

6. W składzie sztabu, o którym mowa w ust. 5, powinien znajdować się wojewódzki koordynator ds. zaginięć lub osoba go zastępująca, który odpowiada za wymianę informacji z CPOZ KGP.

§ 22. Koordynator CPOZ KGP po otrzymaniu z jednostki Policji prowadzącej poszukiwania wniosku o uruchomienie Child Alertu analizuje i potwierdza telefonicznie bądź drogą elektroniczną informacje uzasadniające potrzebę jego wszczęcia, a następnie powiadamia kierownika komórki biura KGP właściwego do koordynacji poszukiwań osób zaginionych lub osobę przez niego wyznaczoną, który podejmuje decyzję o przygotowaniu komunikatu i uruchomieniu Child Alertu.

§ 23.

1. Koordynator CPOZ KGP przygotowuje komunikat, o którym mowa w § 20 ust. 2 pkt 5, i po uzyskaniu zgody na uruchomienie Child Alertu od kierownika komórki biura KGP właściwego do koordynacji poszukiwań osób zaginionych lub osoby przez niego wyznaczonej, informuje telefonicznie oraz drogą elektroniczną dyżurnego Komendy Głównej Policji, który następnie rozsyła komunikat do wszystkich jednostek Policji oraz Komendy Głównej Straży Granicznej celem rozpowszechnienia go wśród podległych jednostek. Następnie koordynator CPOZ KGP uruchamia Child Alert poprzez rozesłanie komunikatu do partnerów systemu.

2. Z chwilą rozesłania komunikatu uruchamiana jest telefoniczna linia alarmowa nr 995 obsługiwana przez ekspertów CPOZ KGP, pod którą odbierane są wszelkie informacje przekazywane przez społeczeństwo w ramach uruchomionego systemu Child Alert.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, są bezpośrednio przekazywane z CPOZ KGP do sztabu, o którym mowa § 21 ust. 5, w celu ich bieżącej weryfikacji w ramach prowadzonych czynności poszukiwawczych.

4. W trakcie trwania Child Alertu wojewódzki koordynator ds. zaginięć lub inna wyznaczona osoba ze sztabu, o którym mowa w § 21 ust. 5, zobowiązana jest do stałego utrzymywania kontaktu z CPOZ KGP oraz bieżącego informowania o podejmowanych czynnościach poszukiwawczych i ich efektach.

§ 24.

1. Child Alert uruchamiany jest na czas 12 godzin liczony od momentu rozesłania komunikatu o zaginionej osobie małoletniej.

2. W trakcie trwania Child Alertu jednostka Policji prowadząca poszukiwania może zwrócić się pisemnie bądź drogą elektroniczną do CPOZ KGP o dokonanie zmiany w treści komunikatu.

3. Decyzję o wprowadzeniu zmian w komunikacie podejmuje kierownik komórki biura KGP właściwego do koordynacji poszukiwań osób zaginionych lub osoba przez niego wyznaczona.

4. Child Alert może zostać zakończony przed upływem 12 godzin od jego uruchomienia przez kierownika komórki biura KGP właściwego do koordynacji poszukiwań osób zaginionych lub osobę przez niego wyznaczoną, na wniosek kierownika jednostki Policji prowadzącej poszukiwania.

5. Child Alert zostaje odwołany poprzez rozesłanie przygotowanego przez koordynatora CPOZ KGP komunikatu do partnerów systemu.

6. O odwołaniu Child Alertu koordynator CPOZ KGP powiadamia dyżurnego Komendy Głównej Policji telefonicznie oraz drogą elektroniczną.

Rozdział 5

Dokumentowanie czynności poszukiwawczych

§ 25.

1. Forma i zakres dokumentowania czynności dotyczących poszukiwania osoby zaginionej zależne są od poziomu poszukiwań.
2. Formą gromadzenia dokumentów z wykonywanych czynności, o których mowa w ust. 1, jestteczka poszukiwania.
3. Teczkę poszukiwania zakłada się po dokonaniu rejestracji informacji o osobie zaginionej w KSIP w formie rejestracji poszukiwania osoby zaginionej.
4. Teczka poszukiwania osoby zaginionej powinna zawierać w szczególności:
 - 1) kartę kontroli i nadzoru służbowego;
 - 2) zawiadomienie o zaginięciu osoby;
 - 3) potwierdzenie dokonania rejestracji informacji o osobie zaginionej w KSIP w formie rejestracji poszukiwania osoby zaginionej oraz potwierdzenia dokonania rejestracji informacji o tej osobie lub modyfikacji rejestracji poszukiwania osoby zaginionej, a także potwierdzenia dokonanych sprawdzeń oraz typowań dotyczących osoby zaginionej;
 - 4) plan czynności dotyczących poszukiwania osoby zaginionej, w przypadku zakwalifikowania osoby zaginionej do poziomu I lub poziomu II, sporządzany po upływie 14 dni od chwili przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu osoby, w przypadku jej nieodnalezienia;
 - 5) w przypadku wszczęcia Child Alertu wniosek, o którym mowa w § 21 ust. 1 oraz zgodę na rozpowszechnienie komunikatu, o której mowa w § 20 ust. 2 pkt 3.
 - 6) dokumenty z wykonywanych czynności dotyczących poszukiwania osoby zaginionej.
5. Dokumenty z wykonywanych czynności dotyczących poszukiwania osoby zaginionej gromadzi się w układzie chronologicznym, zgodnie z obowiązującymi przepisami o pracy kancelaryjno-biurowej.

§ 26.

1. W przypadku prowadzenia poszukiwań osoby zaginionej zakwalifikowanej do poziomu I lub poziomu II, policjant prowadzący sprawę po upływie sześciu miesięcy od dnia wszczęcia poszukiwań, a następnie po upływie każdego kolejnego roku sporządza analizę i ocenę wykonanych czynności dotyczących poszukiwania osoby zaginionej, którą wraz z wnioskami i planem dalszego prowadzenia poszukiwań po zatwierdzeniu przez kierownika jednostki Policji lub upoważnionej przez niego osoby przesyła do komórki służby kryminalnej właściwej do nadzoru nad poszukiwaniem osób zaginionych nadrzędnej komendy wojewódzkiej Policji.
2. W przypadku prowadzenia poszukiwań osoby zaginionej zakwalifikowanej do poziomu III, policjant prowadzący sprawę, po upływie roku od dnia wszczęcia poszukiwań, a następnie po upływie każdych kolejnych dwóch lat, sporządza analizę i ocenę wykonanych w sprawie czynności dotyczących poszukiwania osoby zaginionej wraz z wnioskami i planem dalszego prowadzenia poszukiwań, po zatwierdzeniu przez kierownika jednostki Policji lub upoważnionej przez niego osoby przesyła do komórki służby kryminalnej właściwej do

nadzoru nad poszukiwaniem osób zaginionych nadrzędnej komendy wojewódzkiej Policji.

3. Komórka służby kryminalnej właściwa do nadzoru nad poszukiwaniem osób zaginionych komendy wojewódzkiej Policji po otrzymaniu dokumentacji, o której mowa w ust. 1 i ust. 2, dokonuje jej analizy i oceny przyjętych kierunków oraz prawidłowości wykonanych przez podległe jednostki Policji czynności dotyczących poszukiwania osoby zaginionej, a następnie podejmuje decyzje dotyczące kierunku dalszego prowadzenia poszukiwań, w tym celowości objęcia sprawy nadzorem szczególnym albo przejęcia do dalszego prowadzenia.

4. W ramach prowadzonego nadzoru instancyjnego komórka biura KGP właściwego do koordynacji poszukiwań osób zaginionych może zobowiązać właściwą jednostkę Policji do przekazywania informacji o przebiegu czynności realizowanych w sprawie poszukiwań osoby zaginionej znajdującej się w jej zainteresowaniu.

5. Jednostka Policji, o której mowa w ust. 4, ma obowiązek niezwłocznego i systematycznego przekazywania posiadanych informacji do komórki biura KGP właściwego do koordynacji poszukiwań osób zaginionych.

6. O poszukiwaniu osoby zaginionej, ogłasza się w razie potrzeby komunikat w środkach masowego przekazu.

7. Wniosek o opublikowanie komunikatu oraz jego projekt przygotowuje policjant prowadzący poszukiwania osoby zaginionej i przekazuje go środkom masowego przekazu za pośrednictwem rzecznika prasowego komendanta wojewódzkiego Policji lub oficera prasowego komendanta powiatowego (miejskiego) Policji.

§ 27.

1. W jednostce Policji prowadzącej poszukiwania osoby zaginionej nadzór nad prowadzonymi czynnościami sprawuje kierownik komórki służby kryminalnej właściwej do prowadzenia poszukiwań osób zaginionych.

2. Nadzór instancyjny nad prowadzonymi przez jednostki Policji poszukiwaniami osób zaginionych sprawuje komórka służby kryminalnej jednostki nadrzędnej Policji właściwa do nadzoru nad poszukiwaniem osób zaginionych.

§ 28. CPOZ KGP udziela wsparcia eksperckiego i analitycznego oraz koordynuje czynności związane z poszukiwaniem osób zaginionych prowadzone przez jednostki Policji na terenie kraju.

Rozdział 6

Zakończenie poszukiwania osoby zaginionej

§ 29.

1. Zakończenie poszukiwania osoby zaginionej następuje, gdy:

1) odnaleziono osobę zaginioną lub jej zwłoki, przy czym przez odnalezienie osoby należy rozumieć nawiązanie z nią bezpośredniego osobistego kontaktu przez policjanta lub funkcjonariusza innych służb, a w przypadku odnalezienia osoby zaginionej za granicą nawiązanie z nią bezpośredniego osobistego kontaktu przez policjanta lub pracownika właściwego przedstawicielstwa dyplomatycznego Rzeczypospolitej Polskiej albo uzyskania od zagranicznych władz informacji o odnalezieniu osoby;

- 2) ustalono miejsce pobytu osoby zaginionej;
 - 3) osoba zaginiona powróciła do miejsca zamieszkania;
 - 4) odnaleziona, pełnoletnia i nieubezpieczona osoba zaginiona nie wyraziła zgody na ujawnienie osobie uprawnionej swojego aktualnego miejsca pobytu oraz złożyła pisemne oświadczenie według wzoru stanowiącego załącznik nr 8 do zarządzenia;
 - 5) osoba uprawniona, która zawiadomiła Policję o zaginięciu osoby, odwołała poszukiwania z uwagi na fakt nawiązania kontaktu z osobą zaginioną, a zgromadzone w sprawie informacje nie wskazują na potrzebę dalszego prowadzenia poszukiwań;
 - 6) ustalono, że poszukiwany obcokrajowiec opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz poinformowano o tym fakcie biuro KGP właściwe do koordynowania poszukiwań międzynarodowych;
 - 7) w ciągu 72 godzin od dokonania rejestracji poszukiwania osoby zaginionej w KSIP, stwierdzono błędne dokonanie rejestracji oraz uzyskano decyzję o zakończeniu poszukiwań zatwierdzoną przez kierownika komórki nadrzędnej jednostki Policji właściwej do nadzoru nad poszukiwaniem osób zaginionych lub osoby przez niego upoważnionej;
 - 8) uzyskano informacje o uznaniu przez sąd osoby zaginionej za zmarłą lub o stwierdzeniu przez sąd zgonu tej osoby;
 - 9) osoba zaginiona ukończyłaby 100 lat, a czynności poszukiwawcze prowadzone były przez okres co najmniej 10 lat;
 - 10) upłynęło co najmniej 25 lat od daty zakończenia czynności poszukiwawczych dotyczących osoby zaginionej i przekazania teczek poszukiwania do archiwum wraz z usunięciem informacji dotyczących osoby zaginionej z KSIP.
2. Przed zakończeniem poszukiwania osoby na podstawie, o której mowa w ust. 1 pkt 4, należy dokonać rejestracji w KSIP informacji o oświadczeniu osoby zaginionej. Odmowę złożenia przez osobę zaginioną oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, dokumentuje się w formie notatki służbowej.
 3. O ustaleniu miejsca pobytu osoby zaginionej, policjant prowadzący poszukiwania osoby zaginionej jest zobowiązany powiadomić jednostki Policji oraz organy i instytucje, którym zlecono wykonanie czynności poszukiwania, osobę uprawnioną albo członka najbliższej rodziny osoby zaginionej.
 4. Po zakończeniu poszukiwania osoby zaginionej dokumentację z czynności lub teczkę poszukiwania przekazuje się do archiwum.
 5. Zakończenie poszukiwania osoby zaginionej na podstawie przesłanek, o których mowa w ust. 1 pkt 1-9, nie powoduje usunięcia informacji o osobie zaginionej z KSIP.
 6. Zasady i tryb usuwania informacji o osobie zaginionej z KSIP, w przypadku zakończenia poszukiwań osoby, w związku z zaistnieniem przesłanek, określonych w ust. 1 pkt 1-9, regulują przepisy Komendanta Głównego Policji o funkcjonowaniu KSIP.
 7. W celu usunięcia śladów linii papilarnych, które mogą pochodzić od osób zaginionych, w związku z zaistnieniem przesłanek, o których mowa w ust. 1 pkt 1-6, przekazuje się pisemną informację o zakończeniu sprawy poszukiwań do właściwego terytorialnie laboratorium kryminalistycznego komendy wojewódzkiej Policji lub Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji.

8. W celu usunięcia profilu DNA w związku z zaistnieniem przesłanek, o których mowa w ust. 1 pkt 1-6, przekazuje się pisemną informację o zakończeniu sprawy poszukiwań do bazy danych DNA.

§ 30.

1. Czynności dotyczące poszukiwania osoby zaginionej kończy się, a materiały z wykonanych czynności zgromadzone w teczce poszukiwań przekazuje do archiwum w przypadku, gdy:

- 1) upłynęło 5 lat od dnia przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu osoby pełnoletniej;
- 2) upłynęło 5 lat od dnia, w którym zaginiona osoba małoletnia osiągnęłaby pełnoletniość.

2. Zakończenie czynności poszukiwawczych dotyczących osoby zaginionej w przypadkach określonych w ust. 1 nie powoduje usunięcia danych o osobie zaginionej z KSIP.

3. Przed zakończeniem czynności dotyczących poszukiwania osoby zaginionej, mających na celu odnalezienie osoby małoletniej, należy wykonać progresję wiekową zaginionej osoby i wprowadzić do KSIP zdjęcie z prawdopodobnym obecnym wyglądem.

4. Przed zakończeniem czynności poszukiwawczych, mających na celu odnalezienie osoby pełnoletniej, należy wykonać progresję wiekową zaginionej osoby i wprowadzić do KSIP zdjęcie z jej prawdopodobnym obecnym wyglądem, o ile policjant kończący czynności poszukiwawcze uzna wykonanie progresji wiekowej osoby pełnoletniej za celowe.

5. Decyzja policjanta o zakończeniu czynności poszukiwawczych i przekazaniu materiałów do archiwum po wcześniejszym zaakceptowaniu przez kierownika jednostki Policji lub osoby przez niego upoważnionej wymaga przesłania w celu zatwierdzenia jej przez kierownika komórki nadrzędnej komendy wojewódzkiej Policji właściwej do nadzoru nad poszukiwaniem osób zaginionych.

6. W przypadku uzyskania nowych informacji o osobie zaginionej, wobec której zakończono czynności poszukiwawcze i teczkę poszukiwania osoby zaginionej przekazano do archiwum sporządza się notatkę służbową, na podstawie której pobiera się z archiwum złożoną sprawę i kontynuuje w jej ramach dalsze czynności.

DZIAŁ III POSZUKIWANIA OPIEKUŃCZE

§ 31.

1. Dokumentami stanowiącymi podstawę prawną do wszczęcia poszukiwań opiekuńczych i rejestracji w KSIP są:

- 1) decyzja sądu rodzinnego o umieszczeniu nieletniego w schronisku dla nieletnich, zakładzie poprawczym lub innej wskazanej placówce, zawierająca zlecenie lub polecenie wydane na podstawie UPN;
- 2) zawiadomienie o samowolnym oddaleniu się osoby nieletniej ze schroniska dla nieletnich lub zakładu poprawczego albo innej placówki, w której nieletni był umieszczony na mocy decyzji sądu rodzinnego albo o niepowrocie nieletniego tam przebywającego z przepustki lub urlopu w wyznaczonym terminie;
- 3) zawiadomienie o samowolnym oddaleniu się osoby małoletniej w wieku od 14 lat

oddalającej się z domu rodzinnego, placówki opiekuńczo wychowawczej, młodzieżowego ośrodka socjoterapii lub innej tego typu placówki zapewniającej pieczę zastępczą albo nie powracających z przepustek do tych ośrodków i placówek.

§ 32. Poszukiwanie opiekuńcze na podstawie decyzji sądu rodzinnego o umieszczeniu małoletniego w placówce opiekuńczo wychowawczej lub innej wskazanej placówce wydane na innej podstawie niż UPN, prowadzi się w formie administracyjno-porządkowej czynności jednorazowej, która nie jest podstawą do rejestracji w KSIP.

§ 33.

1. Zawiadomienie o samowolnym oddaleniu się osoby małoletniej lub nieletniej w ramach poszukiwań opiekuńczych, przyjmuje się bezpośrednio od osoby uprawnionej, według wzoru stanowiącego załącznik nr 9 do zarządzenia. W przypadku gdy zawiadomienie od osoby uprawnionej zostało przekazane w innej formie drogą telefoniczną, mailową lub pocztową, należy sporządzić notatkę służbową zawierającą informacje wymienione w załączniku nr 9 do zarządzenia, która może stanowić podstawę do rejestracji poszukiwań w KSIP.

2. Poszukiwania opiekuńcze prowadzi się w celu ustalenia miejsca pobytu osoby małoletniej lub nieletniej oraz zapewnienia jej opieki lub pieczy zastępczej albo umieszczenia w placówce wskazanej przez sąd rodzinny.

3. Przyjmujący zawiadomienie o samowolnym oddaleniu się osoby małoletniej lub nieletniej jest zobowiązany do niezwłocznego sprawdzenia informacji o osobie, której dotyczy zawiadomienie w KSIP. W przypadku ustalenia, że informacje o osobie małoletniej lub nieletniej są przetwarzane w KSIP w formie rejestracji poszukiwania osoby dokonanej przez inną jednostkę Policji, odstępuje się od przyjęcia zawiadomienia o jej samowolnym oddaleniu się.

4. W przypadku ustalenia, że osoba małoletnia lub nieletnia będąca obywatelem innego państwa, jest zarejestrowana w SIS oraz w bazie danych Interpol jako poszukiwana odstępuje się od przyjęcia zawiadomienia o jej samowolnym oddaleniu się.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 i ust. 4, czynności ogranicza się do sporządzenia notatki służbowej zawierającej informacje przekazane przez osobę zgłaszającą oraz do przekazania sporządzonej notatki do jednostki Policji, która dokonała uprzednio w KSIP rejestracji informacji o poszukiwaniu osoby małoletniej lub nieletniej, a także do biura KGP właściwego do koordynowania poszukiwań międzynarodowych w przypadku, gdy osoba była obcokrajowcem.

6. Przyjmując zawiadomienie o samowolnym oddaleniu się osoby małoletniej lub nieletniej należy ustalić w szczególności:

- 1) pełne dane personalne osoby małoletniej lub nieletniej;
- 2) rysopis osoby małoletniej lub nieletniej;
- 3) opis ubioru i posiadanych przedmiotów, w tym numeru telefonu komórkowego;
- 4) miejsce i okoliczności samowolnego oddalenia się osoby małoletniej lub nieletniej;
- 5) adresy osób i instytucji, do których mogła udać się osoba małoletnia lub nieletnia;
- 6) informacje dotyczące opiekuna prawnego osoby małoletniej lub nieletniej, w szczególności dane kontaktowe;
- 7) informacje dotyczące osoby uprawnionej do odbioru albo placówki, do której powinna

zostać przekazana osoba małoletnia lub nieletnia.

7. Rejestracja poszukiwania osoby w KSIP dotycząca prowadzonych poszukiwań opiekuńczych, o których mowa w ust. 1, jest automatycznie replikowana do SIS.
8. Dyżurny jednostki Policji lub wyznaczony przez niego policjant niezwłocznie po przyjęciu zawiadomienia o samowolnym oddaleniu się osoby małoletniej lub nieletniej dokonuje rejestracji informacji o tym zawiadomieniu oraz o osobie poszukiwanej opiekuńczo w KSIP w formie rejestracji poszukiwania osoby oraz sporządza notatkę służbową zawierającą dodatkowe ustalenia i informacje uzyskane w trakcie przyjęcia zawiadomienia.

§ 34.

1. W przypadku przyjęcia zawiadomienia o samowolnym oddaleniu się osoby małoletniej lub nieletniej w ramach poszukiwań opiekuńczych należy:
 - 1) dokonać sprawdzeń w KSIP;
 - 2) dokonać rejestracji informacji o osobie w KSIP w formie poszukiwania osoby;
 - 3) uzyskać aktualne zdjęcie osoby małoletniej lub nieletniej oraz umieścić je w KSIP;
 - 4) uzyskać zgodę osoby najbliższej lub przedstawiciela ustawowego na publikację wizerunku osoby małoletniej lub nieletniej i po jej uzyskaniu opublikować informację w środkach masowego przekazu;
 - 5) dokonać sprawdzeń w rejonie miejsca samowolnego oddalenia się oraz miejsca zamieszkania osoby małoletniej lub nieletniej;
 - 6) rozesłać komunikat w Systemie Wspomagania Dowodzenia o samowolnym oddaleniu się osoby małoletniej lub nieletniej do jednostek Policji, na terenie których z posiadanych informacji wynika, że osoba może przebywać;
 - 7) powiadomić właściwy sąd rodzinny o fakcie samowolnego oddalenia się osoby małoletniej lub nieletniej;
 - 8) w przypadku odnalezienia osoby małoletniej lub nieletniej zapewnić jej opiekę poprzez przekazanie jej opiekunowi prawnemu, osobie uprawnionej lub umieszczenie w pieczy zastępczej albo właściwej placówce;
 - 9) w przypadku odnalezienia osoby małoletniej lub nieletniej albo ujawnienia istotnych okoliczności związanych z jej samowolnym oddaleniem się powiadomić sąd rodzinny.
2. O kolejności i możliwości wykonywania czynności wymienionych w ust. 1 decydują okoliczności zdarzenia i efekty podjętych działań.

§ 35.

1. Poszukiwania opiekuńcze, o których mowa w § 31 ust. 1 pkt 1 oraz w § 32, prowadzi jednostka Policji właściwa miejscowo dla ostatniego miejsca zameldowania nieletniego przed umieszczeniem go w placówce albo ośrodka.
2. Poszukiwania opiekuńcze, o których mowa w § 31 ust. 1 pkt 2 i 3 przez pierwsze 7 dni od zgłoszenia zawiadomienia o samowolnym oddaleniu się osoby małoletniej lub nieletniej prowadzi jednostka Policji, z terenu której osoba samowolnie się oddaliła lub dokąd nie powróciła z przepustki.
3. Policjant prowadzący poszukiwanie opiekuńcze, o którym mowa w § 31 ust. 1 pkt 2 i 3, po 7 dniach od zgłoszenia zawiadomienia o samowolnym oddaleniu się osoby małoletniej lub nieletniej sporządza analizę wykonanych czynności, którą wraz z materiałami sprawy

przekazuje do jednostki Policji właściwej ze względu na miejsce zamieszkania osoby małoletniej lub nieletniej przed umieszczeniem jej w placówce albo ośrodka w celu dalszego prowadzenia poszukiwań.

4. Do czasu przejęcia sprawy poszukiwań opiekuńczych wszczętych na podstawie zawiadomienia o samowolnym oddaleniu się osoby małoletniej lub nieletniej przez jednostkę Policji właściwą ze względu na miejsce zamieszkania tej osoby przed umieszczeniem jej w placówce albo ośrodka sprawę prowadzi jednostka Policji, która wszczęła poszukiwania opiekuńcze.

§ 36.

1. Poszukiwania opiekuńcze prowadzą wyznaczeni przez kierownika jednostki Policji policjanci komórek organizacyjnych do spraw nieletnich i patologii, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach inni wyznaczeni policjanci.

2. W komórkach organizacyjnych Policji do spraw nieletnich prowadzi się ewidencję poszukiwań opiekuńczych.

3. W jednostce Policji prowadzącej poszukiwania opiekuńcze nadzór nad prowadzonymi czynnościami sprawuje kierownik komórki właściwej do prowadzenia poszukiwań opiekuńczych.

4. Nadzór instancyjny nad prowadzonymi przez jednostki Policji poszukiwaniami opiekuńczymi sprawuje komórka służby prewencyjnej jednostki nadrzędnej Policji właściwa do nadzoru nad poszukiwaniami opiekuńczymi.

§ 37. W przypadku wątpliwości dotyczących określenia właściwości miejscowej do prowadzenia poszukiwań opiekuńczych kwestie sporne rozstrzygają kierownicy komórek służby prewencyjnej komend wojewódzkich Policji właściwych dla obu jednostek Policji, a w przypadku dalszych rozbieżności ostateczną decyzję w tym zakresie podejmuje komórka organizacyjna KGP właściwa do spraw prewencyjnych.

§ 38.

1. Dokumentację z czynności dotyczących poszukiwań opiekuńczych można gromadzić w oddzielnych teczках poszukiwań opiekuńczych albo jednej zbiorczej teczce.

2. Teczka poszukiwań opiekuńczych powinna zawierać:

1) kartę kontroli i nadzoru służbowego;

2) zawiadomienie o samowolnym oddaleniu się osoby małoletniej lub nieletniej albo decyzję sądu rodzinnego o umieszczeniu nieletniego w schronisku dla nieletnich, zakładzie poprawczym lub innej wskazanej placówce;

3) potwierdzenie dokonanych rejestracji w KSIP informacji o osobie małoletniej lub nieletniej w formie rejestracji poszukiwania osoby oraz potwierdzenia dokonanych modyfikacji tej rejestracji, a także potwierdzenia dokonanych sprawdzeń informacji o tych osobach w KSIP;

4) dokumenty z wykonywanych czynności dotyczących poszukiwań opiekuńczych.

§ 39. W przypadku poszukiwań opiekuńczych, policjant prowadzący sprawę po upływie roku od dnia przyjęcia zawiadomienia o samowolnym oddaleniu się osoby małoletniej lub nieletniej, sporządza analizę i ocenę wykonanych w sprawie czynności dotyczących poszukiwań opiekuńczych wraz z wnioskami, którą razem z dokumentacją sprawy

przekazuje się do właściwej komórki organizacyjnej do spraw prowadzenia poszukiwań w jednostce Policji, która kontynuuje ją w ramach poszukiwań osoby zaginionej poziomu III.

§ 40.

1. Zakończenie poszukiwania opiekuńczego, o którym mowa w § 31 ust. 1 pkt 1, następuje, gdy:

- 1) wykonano dyspozycje organu poszukującego określone w dokumencie stanowiącym podstawę prawną poszukiwań;
- 2) uprawniony organ poszukujący odwołał dyspozycje zawarte w dokumencie stanowiącym podstawę prawną poszukiwań;
- 3) odnaleziono zwłoki osoby nieletniej.

2. Zakończenie poszukiwań opiekuńczych, o których mowa w § 31 ust. 1 pkt 2 i 3, następuje, gdy:

- 1) odnaleziono osobę małoletnią lub nieletnią i zapewniono jej opiekę lub pieczę zastępczą;
- 2) ustalono miejsce pobytu osoby małoletniej lub nieletniej;
- 3) ustalono, że osoba małoletnia lub nieletnia będąca obcokrajowcem opuściła terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz poinformowano o tym fakcie biuro KGP właściwe do koordynowania poszukiwań międzynarodowych;
- 4) odnaleziono zwłoki osoby małoletniej lub nieletniej;
- 5) upłynął rok od momentu przyjęcia zawiadomienia o samowolnym oddaleniu się osoby małoletniej lub nieletniej, a poszukiwanie osoby zostało przekwalifikowane na poszukiwanie osoby zaginionej poziomu III prowadzone przez komórkę organizacyjną do spraw prowadzenia poszukiwań osób zaginionych;
- 6) osoba uprawniona, która zawiadomiła Policję o samowolnym oddaleniu się osoby małoletniej lub nieletniej z placówki, poinformuje o skreśleniu osoby z ewidencji tej placówki.

3. Zakończenie administracyjno-porządkowej czynności jednorazowej, o której mowa w § 32, następuje, gdy:

- 1) wykonano dyspozycje organu zlecającego określone w dokumencie stanowiącym podstawę realizacji czynności;
- 2) podjęte administracyjno-porządkowe czynności jednorazowe nie doprowadziły do realizacji dyspozycji w terminie wyznaczonym przez organ zlecający oraz w ciągu 7 dni od zakończenia czynności przekazano temu organowi, informacje o podjętych czynnościach i dokonanych ustaleniach;
- 3) podjęte administracyjno-porządkowe czynności jednorazowe prowadzone przez 30 dni, w przypadku gdy organ zlecający nie wyznaczył terminu realizacji dyspozycji, nie doprowadziły do realizacji dyspozycji oraz po upływie tego terminu przekazano temu organowi informacje o podjętych czynnościach i dokonanych ustaleniach;
- 4) uprawniony organ zlecający odwołał dyspozycje zawarte w dokumencie stanowiącym podstawę realizacji czynności;
- 5) odnaleziono zwłoki osoby małoletniej.

DZIAŁ IV

POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU UJAWNIENIA NN OSOBY

§ 41.

1. Jeżeli podczas wykonywania czynności służbowych występują trudności z ustaleniem danych personalnych osoby, albo gdy zataja ona swoją tożsamość, w szczególności jeśli jest to następstwem choroby, należy podjąć czynności identyfikacyjne zmierzające do ustalenia tożsamości osoby, zwane dalej "czynnościami identyfikacyjnymi".
2. Informację o ujawnieniu NN osoby rejestruje się w KSIP w ciągu 48 godzin od ujawnienia NN osoby i podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1.
3. W przypadku ujawnienia noworodka porzuconego w miejscu niestwarzającym zagrożenia dla jego zdrowia lub życia, gdzie może zostać objęty natychmiastową opieką (np. szpital, tzw. "okno życia"), a następnie może zostać objęty procedurą nadania tożsamości i procedurą adopcyjną, nie prowadzi się czynności identyfikacyjnych, tylko czynności w niezbędnym zakresie wynikające z przepisów postępowania karnego.

§ 42.

1. Za realizację wstępnych czynności identyfikacyjnych związanych z ujawnieniem NN osoby jest odpowiedzialny dyżurny jednostki Policji lub wyznaczony przez niego policjant jednostki, na której obszarze działania osoba ta została ujawniona.
2. Zakres wstępnych czynności identyfikacyjnych obejmuje w szczególności:
 - 1) ustalenie faktów i okoliczności ujawnienia NN osoby, w tym przez nią podawanych;
 - 2) rozpytanie świadków;
 - 3) sprawdzenie poczynionych ustaleń;
 - 4) badanie lekarskie NN osoby;
 - 5) opis cech wyglądu zewnętrznego, w tym znaków szczególnych, ubioru i posiadanych przedmiotów oraz ustalenie potencjalnego wieku osoby;
 - 6) niezwłoczne sporządzenie zdjęć sygnalitycznych;
 - 7) sprawdzenie NN osoby przy pomocy urządzenia do szybkiej identyfikacji daktyloskopijnej, niezwłoczne pobranie odbitek linii papilarnych palców rąk i dłoni oraz przeprowadzenie wywiadu daktyloskopijnego metodą elektroniczną za pomocą urządzenia "LiveScan" wraz z wydrukiem karty daktyloskopijnej lub metodą tradycyjną.
3. Jeżeli w wyniku wstępnych czynności identyfikacyjnych nie zidentyfikowano NN osoby i ustalono, że niemożność identyfikacji nie jest następstwem stanu zdrowia tej osoby, należy podjąć czynności określone w przepisach postępowania karnego.
4. Jeżeli w wyniku wstępnych czynności identyfikacyjnych nie zidentyfikowano NN osoby i ustalono, że niemożność identyfikacji jest następstwem choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego lub innego zakłócenia czynności psychicznych tej osoby, należy umieścić NN osobę w najbliższym zakładzie opiekuńczym albo leczniczym i kontynuować czynności identyfikacyjne.
5. Z czynności przekazania NN osoby do zakładu opiekuńczego lub leczniczego sporządza się protokół, którego wzór stanowi załącznik nr 10 do zarządzenia, przy czym kopię protokołu należy niezwłocznie przesłać do organu administracji samorządowej, właściwego dla siedziby zakładu opiekuńczego lub leczniczego.

6. Jeżeli w trakcie prowadzenia czynności identyfikacyjnych NN osoba samowolnie opuściła zakład opiekuńczy albo leczniczy, w którym została umieszczona i osoba uprawniona zgłosiła jej zaginięcie, zawiadomienie o zaginięciu włącza się do teczki prowadzonej identyfikacji NN osoby, odnotowuje fakt zaginięcia tej osoby w okolicznościach wprowadzonej uprzednio rejestracji NN osoby i kontynuuje dalsze czynności wyłącznie w ramach prowadzonej sprawy identyfikacyjnej.
7. Jeżeli w trakcie prowadzenia czynności identyfikacyjnych NN osoba zmarła, odnotowuje się ten fakt w dokumentach sprawy identyfikacji NN osoby oraz okolicznościach wprowadzonej uprzednio rejestracji NN osoby, a dalsze czynności identyfikacyjne wykonuje się przez okres 3 lat, licząc od dnia zgonu, wyłącznie w ramach prowadzonej sprawy identyfikacji NN osoby.
8. Jednostką Policji właściwą miejscowo do prowadzenia czynności identyfikacyjnych NN osoby, jest jednostka, na terenie której NN osoba została ujawniona.
9. Kierownik jednostki Policji właściwej miejscowo do prowadzenia czynności identyfikacyjnych zleca prowadzenie czynności identyfikacyjnych NN osoby policjantowi komórki służby kryminalnej.

§ 43. Policjant prowadzący czynności identyfikacyjne zobowiązany jest w szczególności do:

- 1) dokonania rejestracji informacji o ujawnieniu NN osoby i jej zdjęć sygnalitycznych w KSIP oraz dokonania lub zlecenia dokonania typowania NN osoby polegającego na porównaniu rysopisów, w tym znaków szczególnych NN osoby z zarejestrowanymi w KSIP informacjami o osobach, na zasadach określonych w przepisach odrębnych Komendanta Głównego Policji w sprawie funkcjonowania KSIP;
- 2) dokonania analizy informacji uzyskanych w wyniku dotychczas podjętych czynności identyfikacyjnych oraz opracowania planu przedsięwzięć identyfikacyjnych;
- 3) pobrania na kartę daktyloskopijną odcisków linii papilarnych palców w przypadku negatywnego rezultatu sprawdzenia NN osoby przy pomocy urządzenia do szybkiej identyfikacji daktyloskopijnej, a następnie przeprowadzenia na tej podstawie wywiadu daktyloskopijnego (z uwzględnieniem bazy śladów, które mogą pochodzić od osób zaginionych), którego wynik wraz z kartą daktyloskopijną należy włączyć do teczki identyfikacji;
- 4) niezwłocznego pobrania od NN osoby materiału biologicznego i zlecenia oznaczenia jego profilu DNA w terminie do 60 dni od dnia ujawnienia NN osoby;
- 5) zlecenia rejestracji profilu DNA w bazie danych DNA celem porównania go z profilami zarejestrowanymi w bazie;
- 6) dokonywania systematycznych typowań, o których mowa w pkt 1, nie rzadziej jednak niż raz na 90 dni.

§ 44.

1. W celu skutecznego prowadzenia czynności identyfikacyjnych wobec NN osoby, jej zdjęcie i opis należy opublikować na portalu internetowym Komendy Głównej Policji.
2. O prowadzonych czynnościach identyfikacyjnych wobec ujawnionej NN osoby, zamieszcza się w razie potrzeby komunikat w środkach masowego przekazu.
3. Wniosek o opublikowanie komunikatu oraz jego projekt przygotowuje policjant prowadzący czynności identyfikacyjne wobec NN osoby i przekazuje go środkom masowego

przekazu za pośrednictwem rzecznika prasowego komendanta wojewódzkiego Policji lub oficera prasowego komendanta powiatowego (miejskiego) Policji.

§ 45.

1. Jeżeli prowadzone czynności identyfikacyjne wobec NN osoby wskazują, że jest ona obcokrajowcem, policjant prowadzący czynności identyfikacyjne opracowuje i przesyła do biura KGP właściwego do koordynowania międzynarodowej wymiany informacji, za pośrednictwem oficera kontaktowego, wniosek o zlecenie wykonania za granicą stosownych czynności identyfikacyjnych, którego wzór stanowi załącznik nr 3 do zarządzenia.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:
 - 1) informacje o czasie, miejscu i okolicznościach ujawnienia NN osoby;
 - 2) zdjęcie, szczegółowy rysopis, uwzględniający znaki szczególne oraz opis ubioru NN osoby;
 - 3) informacje o miejscu umieszczenia NN osoby;
 - 4) profil DNA sporządzony na formularzu DNA w standardzie Interpolu lub informację o pobraniu materiału do badań genetycznych oraz kopię karty daktyloskopijnej.

§ 46.

1. Jeżeli w ciągu roku od ujawnienia NN osoby jej tożsamość nie zostanie ustalona, policjant prowadzący czynności identyfikacyjne, za pośrednictwem prokuratora, występuje do właściwego miejscowo sądu rejonowego z wnioskiem o wydanie orzeczenia będącego podstawą do sporządzenia aktu urodzenia osoby o nieustalonej tożsamości, przy czym nadanie nowej tożsamości NN osobie w tym trybie nie stanowi ustalenia tożsamości osoby.
2. Po sporządzeniu aktu urodzenia, o którym mowa w ust. 1, policjant prowadzący czynności identyfikacyjne dokonuje stosownych modyfikacji rejestracji w KSIP, a czynności identyfikacyjne wykonuje przez następne 3 lata, licząc od dnia sporządzenia tego aktu.
3. W przypadku samowolnego opuszczenia przez NN osobę, której nadano nową tożsamość, w trybie określonym w ust. 1, placówki opiekuńczej lub leczniczej w której została umieszczona, czynności identyfikacyjne prowadzi się zgodnie z § 42 ust. 6.

§ 47.

1. Po upływie terminów, o których mowa w § 42 ust. 7 i § 46 ust. 2, sporządza się analizę zebranych materiałów i występuje z wnioskiem o zakończenie czynności identyfikacyjnych do kierownika komórki właściwej do nadzoru nad poszukiwaniem osób zaginionych i identyfikacją NN osób i NN zwłok nadrzędnej komendy wojewódzkiej Policji.
2. Zakończenie czynności identyfikacyjnych, o których mowa w § 42 ust. 7 i § 46 ust. 2, nie powoduje usunięcia informacji o identyfikacji oraz o NN osobie z KSIP.
3. W przypadku, gdy od daty zakończenia czynności identyfikacyjnych w sposób określony w ust. 1 oraz od daty przekazania teczek identyfikacji do archiwum upłynęło 25 lat, następuje zakończenie identyfikacji oraz dokonuje się usunięcia informacji o identyfikacji oraz o NN osobie z KSIP.
4. W przypadku czynności identyfikacyjnych NN osoby, które zostały wszczęte przed dniem 1 stycznia 2003 r. oraz nie zostały zakończone zgodnie z ust. 3, można zakończyć identyfikację osoby oraz usunąć informacje o identyfikacji i o NN osobie z KSIP, jeżeli upłynęło 25 lat od daty ujawnienia NN osoby.

5. Zakończenie identyfikacji NN osoby zgodnie z ust. 4 wymaga sporządzenia decyzji o zakończeniu, zatwierdzonej przez kierownika komórki właściwej do nadzoru nad poszukiwaniem osób zaginionych i identyfikacją NN osób i NN zwłok nadrzędnej komendy wojewódzkiej Policji lub upoważnionej przez niego osoby.

6. Weryfikacji i usuwania informacji o NN osobach z KSIP dokonuje się na podstawie przepisów odrębnych Komendanta Głównego Policji w sprawie funkcjonowania KSIP.

§ 48. Materiały z wykonanych czynności identyfikacyjnych należy gromadzić w teczce identyfikacji, która powinna zawierać w szczególności:

- 1) kartę kontroli i nadzoru służbowego;
- 2) dokumenty z realizacji czynności, o których mowa w § 42 ust. 2-7;
- 3) potwierdzenia dokonanych rejestracji informacji o NN osobie w KSIP oraz potwierdzenia dokonanych sprawdzeń i typowań dotyczących NN osoby;
- 4) systematycznie aktualizowany plan czynności identyfikacyjnych, jednak nie rzadziej niż raz na 6 miesięcy;
- 5) kartę daktyloskopijną NN osoby wraz z wynikiem przeszukania w automatycznym systemie identyfikacji daktyloskopijnej AFIS;
- 6) dokumenty dotyczące wykonywanych czynności identyfikacyjnych, prowadzone w układzie chronologicznym, w tym dotyczące pobrania materiału biologicznego do badań DNA, zlecenia jego oznaczenia i rejestracji profilu DNA w bazie danych DNA.

§ 49. Ustalenie tożsamości NN osoby następuje wtedy, gdy:

- 1) rozpozna ją członek najbliższej rodziny, opiekun prawny lub co najmniej dwie osoby, które bezpośrednio ją znały;
- 2) zostaną zebrane inne dowody stwierdzające tożsamość osoby, w tym pozytywny wynik porównania profilu DNA lub potwierdzenie tożsamości w drodze wywiadu daktyloskopijnego lub badań antroposkopijnych;
- 3) NN osoba poda swoje prawdziwe dane osobowe, co zostanie potwierdzone;
- 4) wpłynie informacja od pracownika właściwego przedstawicielstwa dyplomatycznego Rzeczypospolitej Polskiej, policji innego kraju lub zagranicznych władz, potwierdzająca tożsamość osoby.

§ 50.

1. W przypadku ustalenia tożsamości NN osoby policjant prowadzący czynności identyfikacyjne:

- 1) przesyła informacje o ustaleniu tożsamości do bazy danych DNA;
- 2) dokonuje sprawdzenia informacji o osobie w KSIP;
- 3) uzupełnia informacje o NN osobie przetwarzane w KSIP poprzez modyfikacje rejestracji dotyczących tej osoby;
- 4) powiadamia biuro KGP właściwe do koordynowania międzynarodowej wymiany informacji, przysyłając jednocześnie formularz dotyczący identyfikacji NN osoby, którego wzór stanowi załącznik nr 4 do zarządzenia, jeżeli występowało z wnioskiem, o którym mowa w § 45 ust. 1.

2. Ustalenie tożsamości NN osoby w sposób określony w § 49 nie powoduje usunięcia informacji o tej osobie przetwarzanych w KSIP, a do weryfikacji i usuwania tych informacji

stosuje się przepisy § 47 ust. 6.

§ 51.

1. O identyfikacji NN osoby i miejscu jej przebywania powiadamia się jednostki Policji oraz organy i instytucje, którym zlecono wykonanie czynności identyfikacyjnych, rodzinę albo jej opiekuna prawnego.
2. O ustaleniu tożsamości NN osoby, wobec której wydano orzeczenie, o którym mowa w § 46 ust. 1, należy powiadomić sąd, który rozpatrywał sprawę i wydał orzeczenie.
3. Jeżeli wykonane czynności identyfikacyjne uzasadniają podejrzenie dokonania przestępstwa, polegającego na naruszeniu obowiązku troszczenia się o osobę nieporadną lub małoletniego poniżej lat 15, wszczyna się postępowanie przygotowawcze.

DZIAŁ V

POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU ZNALEZIENIA NN ZWŁOK

Rozdział 7

Rodzaj i zakres czynności wstępnych

§ 52.

1. W przypadku znalezienia NN zwłok dyżurny jednostki Policji, właściwej miejscowo dla znalezionych NN zwłok, podejmuje działania określone w przepisach o metodach i formach wykonywania zadań przez dyżurnego jednostki Policji, w szczególności:
 - 1) organizuje zabezpieczenie miejsca znalezienia NN zwłok;
 - 2) zapewnia przyjazd lekarza celem stwierdzenia zgonu;
 - 3) kieruje na miejsce zdarzenia odpowiednią grupę policjantów celem wykonania czynności w niezbędnym zakresie i wyznacza kierownika tej grupy;
 - 4) zawiadamia właściwego miejscowo prokuratora.
2. Kierownik grupy prowadzącej czynności na miejscu zdarzenia odpowiedzialny jest za zorganizowanie, przeprowadzenie i udokumentowanie czynności w niezbędnym zakresie, podjętych na miejscu znalezienia NN zwłok.

§ 53.

1. Na miejscu znalezienia NN zwłok należy wykonać w szczególności następujące czynności:
 - 1) dokonać oględzin NN zwłok, miejsca ich znalezienia oraz zabezpieczyć znalezione ślady i przedmioty;
 - 2) wykonać zdjęcia NN zwłok z uwzględnieniem zdjęć czterech ujęć głowy, zdjęć sylwetki, zdjęć lewej małżowiny usznej oraz zdjęć ze szczególnym uwzględnieniem cech charakterystycznych, w tym: blizn, tatuaży, znamion itp., z uwzględnieniem zasad fotografii skalowej;
 - 3) w miarę możliwości pobrać odciski linii papilarnych palców rąk i dłoni;
 - 4) w miarę możliwości pobrać próbki biologiczne w celu przeprowadzenia analizy DNA;
 - 5) przeprowadzić penetrację terenu przyległego do miejsca znalezienia NN zwłok;
 - 6) przeprowadzić rozpoznanie posesyjne;

- 7) spowodować zabezpieczenie NN zwłok do czasu ich otwarcia;
 - 8) uzyskać wstępną ocenę biegłego lekarza co do przyczyny śmierci.
2. W przypadku, gdy prokurator podjął decyzję o osobistym dokonaniu oględzin lub innych czynności procesowych, kierownik grupy prowadzącej czynności na miejscu zdarzenia współdziała z prokuratorem podczas dokonywania tych czynności.
 3. Oględziny NN zwłok powinny być przeprowadzone z udziałem biegłego lekarza, w miarę możliwości z zakresu medycyny sądowej.
 4. Dokumentację z wykonanych czynności kierownik grupy prowadzącej czynności na miejscu zdarzenia przekazuje po ich zakończeniu dyżurnemu jednostki Policji lub jej kierownikowi.
 5. Informację o ujawnieniu NN zwłok rejestruje się w KSIP w ciągu 48 godzin od ujawnienia NN zwłok na podstawie dokumentacji, o której mowa w ust. 4.

§ 54.

1. Jeżeli wyniki ustaleń dokonanych na miejscu znalezienia NN zwłok lub wyniki otwarcia NN zwłok uzasadniają podejrzenie spowodowania śmierci w wyniku przestępstwa, podejmuje się czynności określone w przepisach postępowania karnego, niezależnie od innych przedsięwzięć określonych w zarządzeniu.
2. Jednostką Policji właściwą miejscowo do prowadzenia czynności identyfikacyjnych NN zwłok, jest jednostka na terenie której NN zwłoki zostały ujawnione, a w przypadku gdy stwierdzono zgon NN osoby znajdującej się w placówce leczniczej, właściwą miejscowo jednostką Policji do prowadzenia czynności identyfikacyjnych jest ta, na terenie której osoba została ujawniona przed hospitalizacją.
3. Kierownik jednostki Policji właściwej miejscowo do prowadzenia czynności identyfikacyjnych zleca prowadzenie czynności identyfikacyjnych NN zwłok policjantowi komórki służby kryminalnej.
4. Nie prowadzi się identyfikacji NN zwłok, jeżeli z opinii biegłego lekarza wynika, iż zgon osoby nastąpił co najmniej 30 lat przed datą znalezienia NN zwłok.

Rozdział 8

Przebieg, zakończenie i dokumentowanie czynności identyfikacyjnych

§ 55. Prowadząc identyfikację NN zwłok należy stosować następujące metody identyfikacji:

- 1) porównanie odbitek linii papilarnych;
- 2) porównanie profilu DNA;
- 3) porównanie cech rysopisowych i znaków szczególnych, w tym blizn i tatuaży;
- 4) porównanie danych medycznych o przebytych zabiegach leczniczych oraz chirurgicznych;
- 5) rozpoznanie rzeczy osobistych;
- 6) rozpoznanie na podstawie dokumentów ujawnionych przy NN zwłokach lub szczątkach NN zwłok;
- 7) rozpoznanie przez świadków, członków rodziny lub znajomych;
- 8) badanie uzębienia i innych danych odontologicznych;
- 9) badanie radiologiczne;

10) badanie antroposkopijne.

§ 56.

1. Prowadząc identyfikację NN zwłok, w pierwszej kolejności należy podjąć następujące czynności:

- 1) dokonać wstępnych ustaleń zmierzających do identyfikacji NN zwłok, w szczególności w oparciu o analizę okoliczności ich znalezienia i wyniki przeprowadzonych wywiadów, przy czym czas trwania tych ustaleń nie powinien przekraczać 48 godzin;
- 2) dokonać rejestracji informacji o ujawnieniu NN zwłok w KSIP oraz dokonać lub zlecić dokonanie typowania NN zwłok polegającego na porównaniu rysopisów, w tym znaków szczególnych NN zwłok z zarejestrowanymi w KSIP informacjami o osobach, na zasadach określonych w przepisach odrębnych Komendanta Głównego Policji w sprawie funkcjonowania KSIP;
- 3) wziąć udział w czynności otwarcia NN zwłok przeprowadzonej przez lekarza medycyny sądowej, w trakcie której wykonuje się niezbędną dokumentację fotograficzną po oczyszczeniu powierzchni zwłok z zabrudzeń, a przed ich otwarciem. W miarę możliwości pobiera się odciski linii papilarnych palców rąk i dłoni oraz próbki biologiczne w celu przeprowadzenia badań analizy DNA, jeżeli nie dokonano ich pobrania na miejscu znalezienia NN zwłok zgodnie z § 53 ust. 1 pkt 3 i 4;
- 4) niezwłocznie przeprowadzić wywiad daktyloskopijny w celach identyfikacyjnych;
- 5) zlecić oznaczenie profilu DNA z materiału biologicznego pobranego z NN zwłok w ciągu 30 dni od dnia ich ujawnienia, o ile stwierdzono negatywny wynik wywiadu daktyloskopijnego lub nie było możliwe przeprowadzenie wywiadu daktyloskopijnego;
- 6) zlecić rejestrację profilu DNA w bazie danych DNA celem porównania go z profilami zarejestrowanymi w bazie;
- 7) w uzasadnionych przypadkach wystąpić do prokuratora, z wnioskiem o zarządzenie zabezpieczenia czaszki i jej maceracji do badań antropometrycznych i antroposkopijnych;
- 8) pisemnie powiadomić urząd stanu cywilnego właściwy dla miejsca znalezienia NN zwłok;
- 9) uzgodnić zasady i miejsce pochowania NN zwłok, z właściwym miejscowo prokuratorem i organem samorządu terytorialnego.

2. Typowania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, należy systematycznie powtarzać, nie rzadziej niż raz na 3 miesiące.

§ 57.

1. W celu skutecznego prowadzenia czynności identyfikacyjnych wobec NN zwłok, w razie uzasadnionej potrzeby ich zdjęcie i opis, można opublikować na portalu internetowym Komendy Głównej Policji.

2. Przed opublikowaniem zdjęć NN zwłok, które wymagają wcześniejszego retuszu technicznego z uwagi na cechy utrudniające ich rozpoznanie lub retuszu rekonstrukcyjnego prawdopodobnego przyżyciowego wyglądu twarzy na podstawie zdjęcia NN zwłok, należy zwrócić się do Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji o wykonanie przedmiotowego retuszu.

3. O prowadzonych czynnościach identyfikacyjnych wobec ujawnionych NN zwłok, w razie

uzasadnionej potrzeby można zamieścić komunikat w środkach masowego przekazu.

4. Wniosek o opublikowanie komunikatu oraz jego projekt przygotowuje policjant prowadzący czynności identyfikacyjne wobec NN zwłok i przekazuje go środkom masowego przekazu za pośrednictwem rzecznika prasowego komendanta wojewódzkiego Policji lub komendanta powiatowego (miejskiego) Policji.

§ 58. Jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że ujawnione NN zwłoki mogą być zwłokami obcokrajowca, kierownik jednostki Policji prowadzącej czynności identyfikacyjne występuje, za pośrednictwem oficera kontaktowego, do biura KGP właściwego do koordynowania międzynarodowej wymiany informacji, z wnioskiem o podjęcie czynności identyfikacyjnych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, którego wzór określa załącznik nr 11 do zarządzenia.

§ 59. Identyfikację NN zwłok ujawnionych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej koordynuje biuro KGP właściwe do koordynowania międzynarodowej wymiany informacji.

§ 60. Biuro KGP właściwe do koordynowania międzynarodowej wymiany informacji może zlecić każdej jednostce Policji wykonanie określonych czynności zmierzających do identyfikacji NN zwłok, a w szczególności pobranie w ramach tej sprawy próbek biologicznych pochodzących od osób z nią spokrewnionych.

§ 61. Jeżeli NN zwłoki nie zostały zidentyfikowane pomimo przeprowadzenia wywiadu daktyloskopijnego, analizy DNA i analizy danych zgromadzonych w KSIP, policjant prowadzący czynności identyfikacyjne wykonuje inne czynności identyfikacyjne w ramach metod określonych w § 55.

§ 62.

1. NN zwłoki uważa się za zidentyfikowane, gdy:

- 1) zostały rozpoznane przez członka najbliższej rodziny, opiekuna prawnego lub co najmniej dwie osoby, które bezpośrednio znały zmarłego;
- 2) uzyskano pozytywny wynik wywiadu daktyloskopijnego lub pozytywną ekspertyzę daktyloskopijną;
- 3) zebrano inne dowody stwierdzające tożsamość NN zwłok, w tym pozytywny wynik porównania profilu DNA lub ekspertyzę badań antroposkopijnych;
- 4) uzyskano informację od pracownika właściwego przedstawicielstwa dyplomatycznego Rzeczypospolitej Polskiej, policji innego kraju lub zagranicznych władz, potwierdzającą tożsamość NN zwłok.

2. Niezwłocznie po zidentyfikowaniu zwłok policjant prowadzący czynności identyfikacyjne dokonuje rejestracji informacji dotyczących NN zwłok w KSIP na zasadach określonych w przepisach odrębnych Komendanta Głównego Policji w sprawie funkcjonowania KSIP.

3. W przypadku zarejestrowania profilu DNA, policjant prowadzący czynności identyfikacyjne przesyła informacje o ustaleniu tożsamości NN zwłok do bazy danych DNA oraz zawiadamia:

- 1) właściwy miejscowo urząd stanu cywilnego;

- 2) rodzinę lub opiekunów zmarłego;
 - 3) biuro KGP właściwe do koordynowania międzynarodowej wymiany informacji, jeżeli podejmowano czynności, o których mowa w § 58, skutkujące identyfikacją dokonaną na podstawie informacji otrzymanej od biura KGP właściwego do koordynowania międzynarodowej wymiany informacji, przy czym obowiązek powiadomienia dotyczy także zakończenia czynności identyfikacyjnych;
 - 4) właściwy organ prowadzący postępowanie karne, o ile zaistniały przesłanki, o których mowa w § 54 ust. 1.
4. Jeżeli, po wskazaniu w bazie danych DNA, zostały zidentyfikowane rozkawałkowane części ciała ludzkiego, policjant prowadzący czynności identyfikacyjne NN zwłok zawiadamia:
- 1) właściwy miejscowo urząd stanu cywilnego;
 - 2) rodzinę lub opiekunów zmarłego;
 - 3) biuro KGP właściwe do koordynowania międzynarodowej wymiany informacji, jeżeli podejmowano czynności poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w § 58, skutkujące identyfikacją dokonaną na podstawie informacji otrzymanej od biura KGP właściwego do koordynowania międzynarodowej wymiany informacji, przy czym obowiązek powiadomienia dotyczy także zakończenia czynności identyfikacyjnych lub uzyskania informacji od pracownika właściwego przedstawicielstwa dyplomatycznego Rzeczypospolitej Polskiej, policji innego kraju lub zagranicznych władz, potwierdzającej tożsamość NN zwłok.
5. Zidentyfikowanie wyłącznie poszczególnych rozkawałkowanych części ciała ludzkiego NN zwłok, nie powoduje usunięcia informacji zarejestrowanych w bazie danych DNA.
6. Zidentyfikowanie NN zwłok nie powoduje usunięcia informacji o NN zwłokach przetwarzanych w KSIP.
7. Weryfikacji i usuwania informacji o NN zwłokach z KSIP dokonuje się na podstawie przepisów odrębnych Komendanta Głównego Policji w sprawie funkcjonowania KSIP.

§ 63.

1. Po wyczerpaniu możliwości identyfikacyjnych i dokonaniu analizy zgromadzonych materiałów, nie wcześniej jednak niż przed upływem 3 lat od dnia ujawnienia NN zwłok, policjant prowadzący czynności identyfikacyjne może podjąć decyzję o zakończeniu tych czynności.
2. Wniosek o zakończenie czynności identyfikacyjnych akceptuje kierownik komórki organizacyjnej służby kryminalnej jednostki Policji prowadzącej czynności identyfikacyjne, a kierownik jednostki Policji w jednostce Policji, w której nie ma takiej komórki.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, przesyła się w celu zatwierdzenia do kierownika komórki nadrzędnej komendy wojewódzkiej Policji właściwej do nadzoru nad poszukiwaniem osób zaginionych i identyfikacją NN osób i NN zwłok.
4. Wykonanie czynności, o których mowa w ust. 1, nie powoduje usunięcia informacji z KSIP.
5. Po upływie 25 lat od zakończenia czynności identyfikacyjnych w sposób określony w ust. 1-3 oraz od przekazania teczek identyfikacji do archiwum następuje zakończenie identyfikacji

NN zwłok oraz usunięcie informacji o identyfikacji oraz NN zwłokach z KSIP. Do weryfikacji i usuwania informacji stosuje się przepisy § 62 ust. 7.

6. W przypadku czynności identyfikacyjnych NN zwłok, które zostały wszczęte przed dniem 1 stycznia 2003 r. oraz nie zostały zakończone zgodnie z ust. 5, można zakończyć identyfikację oraz usunąć informacje o identyfikacji i o NN zwłokach z KSIP, jeżeli upłynęło 25 lat od daty ujawnienia NN zwłok.

7. Zakończenie identyfikacji NN zwłok zgodnie z ust. 6 wymaga sporządzenia decyzji o zakończeniu, zatwierdzonej przez kierownika komórki nadrzędnej komendy wojewódzkiej Policji właściwej do nadzoru nad poszukiwaniem osób zaginionych i identyfikacją NN osób i NN zwłok.

§ 64.

1. W razie ujawnienia nowych okoliczności mogących przyczynić się do zidentyfikowania NN zwłok, wobec których zakończono czynności identyfikacyjne i teczkę identyfikacji NN zwłok przekazano do archiwum, wydaje się decyzję o podjęciu sprawy, na podstawie której pobiera się z archiwum złożoną sprawę i kontynuuje w jej ramach dalsze czynności identyfikacyjne.

2. O wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, powiadamia się komórkę nadrzędnej komendy wojewódzkiej Policji właściwą do nadzoru nad poszukiwaniem osób zaginionych i identyfikacją NN osób i NN zwłok.

§ 65.

1. Materiały z przeprowadzonych czynności identyfikacyjnych gromadzi się w teczce identyfikacji NN zwłok.

2. Teczka identyfikacji NN zwłok powinna zawierać w szczególności następujące dokumenty:

- 1) kartę kontroli i nadzoru służbowego;
- 2) kopie protokołów oględzin NN zwłok, odzieży i miejsca ich znalezienia;
- 3) odpis protokołu sekcji NN zwłok;
- 4) dokumentację fotograficzną, w tym zdjęcia sygnalityczne, zdjęcia odzieży, przedmiotów znalezionych przy NN zwłokach, tatuaży i znaków szczególnych oraz małżowin usznych;
- 5) kartę daktyloskopijną z odciskami linii papilarnych NN zwłok wraz z wynikiem przeszukania w automatycznym systemie identyfikacji daktyloskopijnej AFIS;
- 6) dokumentację dotyczącą pobrania materiału biologicznego do badań DNA, zlecenia jego oznaczenia i rejestracji profilu DNA w bazie danych DNA;
- 7) ekspertyzy, opinie i inne ustalenia lub ich odpisy, które mogą się przyczynić do identyfikacji NN zwłok;
- 8) notatkę o czasie i miejscu pochowania NN zwłok, sporządzoną przez policjanta prowadzącego czynności identyfikacyjne;
- 9) oznaczenie miejsca pochówku NN zwłok ze wskazaniem dokładnej lokalizacji na planie cmentarza, np.: poprzez dołączenie szkicu lub fotografii;
- 10) notatki z innych wykonanych czynności;
- 11) potwierdzenia dokonanych rejestracji informacji o NN zwłokach w KSIP,

dokonanych sprawdzeń oraz typowań dotyczących NN zwłok w KSIP.

3. Materiały identyfikacyjne gromadzi się w ramach jednej teczki identyfikacji NN zwłok w przypadku ujawnienia w tym samym miejscu rozkawałkowanych NN zwłok lub tylko elementów należących do części tych zwłok.

4. W przypadku, gdy czynności identyfikacyjne tych samych NN zwłok, w związku z ujawnieniem ich części w różnych miejscach, prowadzi więcej niż jedna jednostka Policji, właściwą jednostką Policji do dalszego prowadzenia sprawy jest jednostka Policji, która pierwsza dokonała ujawnienia części NN zwłok.

DZIAŁ VI PRZEPISY KOŃCOWE

§ 66.

1. W przypadku uzyskania informacji dotyczącej porwania rodzicielskiego, policjant przyjmujący sporządza notatkę urzędową dotyczącą zaistniałego zdarzenia, którą przekazuje się do właściwego sądu rodzinnego.

2. W przypadku uzyskania informacji, o której mowa w ust. 1, należy poinformować osobę zawiadamiającą o zasadności osobistego zwrócenia się do sądu rodzinnego w celu wszczęcia postępowania w przedmiotowej sprawie.

§ 67. Poszukiwania osób zaginionych wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia prowadzone są na podstawie dotychczasowych przepisów w zakresie przyjętych kategorii osób zaginionych i właściwości miejscowej do prowadzenia poszukiwań.

§ 68. Traci moc zarządzenie nr 124 Komendanta Głównego Policji z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie prowadzenia przez Policję poszukiwania osób zaginionych oraz postępowania w przypadku ujawnienia osoby o nieustalonej tożsamości lub znalezienia nieznanych zwłok oraz szczątków ludzkich (Dz. Urz. KGP poz. 29, z 2013 r. poz. 92 oraz z 2015 r. poz. 1).

§ 69. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2018 r.

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK Nr 1

ZAWIADOMIENIE O ZAGINIĘCIU OSOBY

grafika

ZAŁĄCZNIK Nr 2

WNIOSEK O ZADYSPONOWANIE SPECJALISTYCZNYCH GRUP POSZUKIWAWCZO-RATOWNICZYCH ZRZESZONYCH W RAMACH KRAJOWEGO SYSTEMU RATOWNICZO-GAŚNICZEGO

grafika

ZAŁĄCZNIK Nr 3

grafika

**ZAŁĄCZNIK Nr 4
FOMULARZ ODNALEZIENIA OSOBY**

grafika

**ZAŁĄCZNIK Nr 5
Formularz odnalezienia osoby poszukiwanej / identyfikacji NN osoby na podstawie not
lub dyfuzji Interpolu**

grafika

**ZAŁĄCZNIK Nr 6
ZGODA na rozpowszechnienie komunikatu o zaginionej osobie małoletniej za
pośrednictwem mediów interaktywnych i środków masowego przekazu**

grafika

**ZAŁĄCZNIK Nr 7
WNIOSEK O WSZCZĘCIE CHILD ALERT**

grafika

**ZAŁĄCZNIK Nr 8
Oświadczenie***

grafika

**ZAŁĄCZNIK Nr 9
ZAWIADOMIENIE O SAMOWOLNYM ODDALENIU SIĘ OSOBY MAŁOLETNIJ
LUB NIELETNIJ**

grafika

**ZAŁĄCZNIK Nr 10
PROTOKÓŁ PRZEKAZANIA OSOBY O NIEUSTALONEJ TOŻSAMOŚCI**

grafika

ZAŁĄCZNIK Nr 11

grafika